

Час брудної білизни

Судове протистояння між «Нафтогазом» і «Газпромом», яке перейшло в апеляційну площину, може відкрити для суспільства багато таємниць і «скелетів у шафах»

» стор. 4

Харчі на гойдалках

Незначний спад цін на м'ясо та овочі не компенсує здорожчання хліба

» стор. 5

До Москви — по перемогу

За титул абсолютного чемпіона світу

Олександру Усіку доведеться боксувати на території суперника

» стор. 15

Україна молода

Середа, 20 червня 2018 року

№ 66 (5382)

Учораши курси
НБУ:
1 \$ = 26,124 грн
1 € = 30,732 грн
1 рос. руб. = 0,413 грн

Засвистали Раду

«Афганці» і чорнобильці вимагають не робити їх жебраками

» стор. 3

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

«Вимога одна — повернути пільги!» — кричали вчора під Верховною Радою невдоволені чорнобильці і «афганці». Фото з сайта upian.ua.

Передплату на "Україну молоду" на друге півріччя продовжено до 23 червня

стор. 6

«Кордон із Росією буде облаштовано, незважаючи на всі протистояння проросійських сил. Саме в Харківській області протяжність кордону 270 кілометрів, з яких 220 ми вже облаштували. Цього року всі роботи тут будуть завершені».

Арсен Аваков
міністр внутрішніх справ України

■ ПІДТРИМКА

Урятувати КОЖНОГО

Негайно звільнити українських політ'язнів вимагає
Державний департамент США
від Росії

Тарас ЗДОРОВИЛО

Зухвала поведінка російської влади щодо українських політ'язнів обуріла Державний департамент США, який заликає Росію негайно звільнити українських політ'язнів. «Ми особливо стурбовані добробутом чотирьох незаконно ув'язнених українців, які в даний час голодують: Олег Сенцов, Станіслав Клих, Олександр Шумков та Володимир Балух», — зазначено у заяві речниці Держдепу США Хезер Науерт.

І, якщо про Олега Сенцова зараз знаєте усі, то варто нагадати про історії інших політ'язнів, яких згадують нечасто. За версією російського слідства, Станіслав Клих і Микола Карпюк були членами організації УНА-УНСО і наприкінці 1994 — початку 1995 року воювали проти російських федеральних сил у складі озброєних формувань самопроголошеної Республіки Ічкерія. Проте обидва заперечують всі обвинувачення, а Клих заявляє, що взагалі ніколи не був у Чечні. Правозахисний центр «Меморіал» дійшов висновку, що звинувачення проти них сфальсифіковані й суперечать реальній картині подій часів Першої та Другої чеченських воєн, та визнав Клиха і Карпюка політ'язнями. У жовтні 2016 року правоахисники повідомляли, що Микола Клих доведений у російському СІЗО до стану бохевілля через тортури, які до нього застосовували при затриманні й під час попереднього слідства.

Інший бранець Кремля Володимир Балух оголосив 19 березня цього року безстрокове голодування. Свого часу Володимир демонстративно відмовився від отримання російського громадянства, залишившись громадянином України після березня 2014 року. Він відомий своєю проукраїнською позицією. Балух постійно піддавався тиску з боку співробітників окупаційних силових структур та місцевої окупаційної адміністрації, зокрема, за вивішування прaporu України на своєму будинку і за участь в проукраїнських акціях. У серпні 2017 року Роздольненський районний суд анексованого Криму засудив Балуха до 3 років і 7 місяців колонії загального режиму. В останньому слові активіст заявив: «Я не хочу, щоб колись мої нащадки, діти всієї України, дорікнули мені, що я злякався, проявив слабкість».

У документі Держдепу також згадали про чеченського правозахисника Ююба Тітієва, представника релігійної організації «Свідки Єгови» Денніса Крістенсена, п'ятьох проповідників-саентологів та більше десятка мусульманських послідовників турецького богослова Саїда Нурсі.

«Ми закликаємо Росію негайно випустити всіх тих, кого ідентифікували як політичних чи релігійних ув'язнених, і припинити використання правової системи для придушення інакомислення та мирної релігійної практики», — наголошується у Держдепі США.

За даними української правозахисної ініціативи LetMyPeopleGo, наразі Росія із політичних мотивів тримає у неволі 64 українців... ■

■ ОГОЛОШЕННЯ

Студентський квиток Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця, серія КВ №11783310, виданий 01.09.13 на ім'я Стоянової Діані Юріївні, вважати недійсним.

Ірина ЛУГОВА

За добу 18 червня ситуація в зоні бойових дій не загострювалася. Ворог 28 разів порушував режим тиші, з них шість разів вів вогонь із важкого озброєння. Про це повідомляють у прес-центрі Об'єднаних сил.

У понеділок активні бойові дії тривали на Луганщині. Російсько-окупаційні війська вдалися до провокаційних дій в районі населених пунктів Новотошківське та Верхньоторецьке.

На донецькому напрямку, поблизу Авдіївки та Опітного, під час бойових дій із використанням стрілецької зброї та гранатометів поранення отримали два українські військовослужбовці.

Не припинялися бойові дії на мариупольському напрямку в районі селищ Старогнатівка, Чермалик та Лебединське. Там окупанти застосовували міномети, що наражало на небезпеку мирне населення.

За даними розвідки, підрозділи Об'єднаних сил знищили одну бойову броньовану машину противника та вантажівку ГАЗ-66, п'ятеро бойовиків отримали поранення. ■

■ НА ФРОНТІ

Мінометний вогонь

Бойовики продовжують провокації, але ситуація залишається контролюваною

Серед захисників України — старший бойовий медик Ірина Макарова та начальник відділення медичного постачання Олена Плужник.

■ ОСНОВИ

Маєм право мати право

У сфері забезпечення прав людини Нацполіція посилила співпрацю з ООН

Тарас ЗДОРОВИЛО

Права людини в будь-якій державі — належний камінь, що демонструє ступінь демократичності у суспільстві. Й Україна не виняток. Тож логічно виглядає зустріч між головою Нацполіції України Сергієм Князевим та керівником моніторингової місії ООН із прав людини в Україні Фіоною Фрейзер.

За словами глави Нацполіції, така взаємодія є вкрай важливою, адже одним із основних завдань поліції є гарантування безпеки громадян та їх прав. Із цією метою в структурі Національної поліції України було утворено спеціальний підрозділ — Управління забезпечення прав людини. «Щодо покращення нашої співпраці,

можу сказати, що у складі Національної поліції є відокремлений підрозділ Управління забезпечення прав людини. За їх допомогою ми зможемо організовувати постійну комунікацію», — зазначив Сергій Князев.

У свою чергу, голова моніторингової місії ООН із прав людини в Україні Фіона Фрейзер відзначила позитивні зрушения у роботі поліції, зокрема — і завдяки співпраці українських правоохоронців із місією ООН. Моніторингова місія ООН високо оцінила роботу поліції під час неподавленого проведення у Києві «Маршу рівності». «На цьому прикладі ми побачили, як детальна і підготовчча робота привела до того, що люди, які хотіли висловити свою думку, — могли її висловити. Це вже другий рік поспіль, коли ми спостерігаємо таку ситуацію і можемо відзначити позитивний прогрес», — сказала пані Фрейзер.

Вона також зазначила, що моніторингова місія ООН із прав людини зацікавлена роботою поліції на адміністративній межі з тимчасово окупованим Кримом. «Ми зможемо ділитися інформацією для посилення захисту прав людей на тимчасово окупованій території», — відзначила очільниця Моніторингової місії.

Керівник Нацполіції додав, що для документування злочинів, які вчиняються стосовно громадян України на тимчасово окупованій території, на півдні країни працює відокремлений підрозділ — Головне управління Національної поліції України в АР Крим та м. Севастополь. Крім того, для надання правової допомоги громадянам України, які перетинають адмінмежу з Кримом, нещодавно на Херсонщині було відкрито пост патрульної поліції «Сиваши».

Під час зустрічі сторони обговорили шляхи посилення взаємодії між Національною поліцією та моніторинговою місією ООН із прав людини в Україні у сфері захисту прав людини, а також домовилися про подальшу співпрацю. ■

Тарас ЗДОРОВИЛО

Черговим скандалом можна назвати розслідування Держаудитслужби, яка провела фінансовий аудит виконання окремих бюджетних програм Міністерством молоді та спорту. Висновки аудиту неутішні: 1,3 млрд. гривень бюджетних коштів, виділених на проведення спортивних змагань у 2014-17 роках, Міністерство молоді та спорту використало без належних обґрунтувань.

Більше того, з'ясувалося, що Міністерство спорту затягує закупівлі спортивного інвентарю і передає інвентар уже після проведених змагань, що призводить до незабезпечення необхідним спорядженням спортсменів під час участі в Олімпійських іграх. Ось вам і одна з відповідей, чому наші олімпійці показують не найкращі результати на змаганнях. Як приклад халатності чиновників — закупівля трьох пар зимових саней із метою участі у Олімпійських зимових іграх в Пхьончхані 2018 року за... чотири дні до ігор.

Або ж конфуз, що трапився з українським саночником Андрієм Мандзієм на Олімпійських іграх у Південній Кореї: в лютому цього року він випав із саней, а згодом журналістам

■ КОШТОРИС

Рекордні мільйони на вітер

Мінмолодьспорту неефективно і без належних обґрунтувань використало 1,3 млрд. гривень

сказав, що сани робив... за свої кошти у себе в гаражі.

Присліпливі аудитори також установили факти закупівлі інвентарю без чітких технічних характеристик, а ще — факти оплати участі в спортивних змаганнях спортсменів, які не є членами національної збірної або які не брали участі в змаганнях. Ідеється про підготовку спортсменів до участі в літніх Олімпійських іграх у Ріо-де-Жанейро в 2016 році, які надалі не брали участі у іграх, але на них витратили — 2,5 млн. гривень. І щось мало віриться, що левова частина цих коштів не осіла в кишенях чиновників.

Далі більше: аудитори виявили, що Міністерство спорту необґрунтовано витратило 2,9 млн. гривень на зарплати, отримало з бюджету зайві 4,4 мільйона гривень та безконтрольно списало товарно-матеріальні цін-

ності на 0,5 мільйона гривень.

Усі ці «ляпі» чиновників від спорту явно «попахують» криміналом, і з таким їх відношенням до підготовки спортсменів чекати медалей на Олімпіадах — зась. А пояснення, подібні до тих, що виклав у своєму блозі улюблений міністр спорту Ігор Жданов, викликають хіба що скепсис. «Ми не зимова країна, сніг не лежить так довго, як у Норвегії чи Канаді, у нас і в січні буває плюсова температура. Історично склалося, що зимові види спорту не є такими масовими, як літні. Нова інфраструктура для зимових видів спорту не будувалася десятиліттями незалежності. Та, яка була побудована ще за СРСР і залишилася нам у спадок, вже тоді не відповідала міжнародним стандартам, а деякі об'єкти були відверто небезпечні для життя», — виправдовувався пан міністр.

■ НАША МАРКА

Металурги будуть із роботою!

Порошенко підписав «металургійний» закон Ляшка

Галина ПЕЧЕРИЦЯ

Лідер Радикальної партії Олег Ляшко змусив Президента України Петра Порошенка підписати його закон про обмеження вивезення металобрухту з країни, а саме встановлення вивізного мита на металобрухт із 30 до 42 євро за тонну та продовження дії документа ще на рік.

«Президент Порошенко довго тягнув, але після моєї серйозної розмови з ним нарешті підписав мій закон про обмеження вивезення металобрухту з України. Наша сировина має йти на вітчизняні металургійні підприємства, забезпечувати роботою наших металургів, а не зарубіжних конкурентів. Торгувати сировиною кожен дурень може!»

Олег Ляшко хоче, щоб український метал йшов на вітчизняні підприємства.

Треба торгувати готовою продукцією і платити достойну зарплату нашим людям, щоб не шукали щастя і заробітків на чужині. Я поверну українців додому і за бороню торгувати сировиною, щоб ми були не сировинною колонією, а розвинутою країною», — наголосив Ляшко.

Закон №8226 про обмеження вивезення металобрухту з України, ініційований лідером РПЛ, був ухвалений парламентом 17 травня цього року. Олег Ляшко підреконаний: збільшення вивізного мита на металобрухт забезпечить вітчизняні підприємства сировиною та поверне

престиж робітничих професій.

«Політика моєї команди інша — відродження професійно-технічної освіти, відновлення престижу трудової людини, захист працівників, щоб вони були в центрі уваги влади. Якщо влада не чує, то ми змусимо її почути вимоги трудового народу. Кожен український працівник хоче бачити своїх дітей і близьких, мати роботу в рідній країні і гідну зарплату. Команда Радикальної партії бореться, щоб в Україну не везли імпортне вугілля, метал чи інший хлам. Ми маємо всі можливості виготовляти своє. Моя політика — забезпечення українців роботою, повернення їх із заробітків, підвищення зарплат і пенсій», — зазначив народний депутат.

■ ВТРАТА

«Щоб стати навіки СОНЯШНИКОМ»

У засвіти пішов поет Іван Драч

Євдокія ФЕЩЕНКО

Український поет, перекладач, кіносценарист, драматург, державний і громадський діяч Іван Драч помер 19 червня у Феофанії. Про це повідомив екс-голова Спілки кінематографістів Сергій Тримбач. «Помер уранці. Значить, не нажився. Був йому 81 рік. Душа великого Поета, Кіномитця, Громадського діяча відлітає од нас... — написав у «Фейсбуці» кінознавець. — Ще учора ввечері я говорив із дружиною, Марією Михайлівною. Надія липала, однак ж сталося те, що сталося».

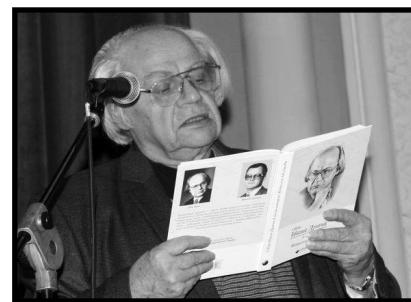
Свої співчуття висловив Президент Петро Порошенко, який назвав Івана Драча «одним із найяскравіших поетів із когорти шістдесятників». Констатував:

«Перш за все, це була Людина, яка тонко відчувала Україну та її душу».

Іван Драч народився на Київщині. Після закінчення у Тетієві середньої школи почав викладати російську мову та літературу в семирічці сусіднього села Дзвеняче. Працював інструктором райкому комсомолу, служив в армії.

Перший вірш поета з'явився ще у 1951 році. У 1958 році він вступив на філологічний факультет Київського університету імені Шевченка, але його виключили через творчі та політичні погляди. Згодом зумів відновитися, але на заочній формі.

Працював у «Літературній Україні». Дебютував на початку 60-х років публікацією поеми-трагедії «Ніж у сонці». У 1962 році вийшла перша збірка пое-

Іван Драч.
Архівне фото.

та — «Соняшник». У 1964 році Іван Драч здобув фах кінодраматурга на Вищих сценарних курсах у Москві. Після чого працював у сценарній майстерні Київської кіностудії імені Довженка.

Наприкінці 80-х років поет став першим головою Народного руху України, тричі обирається депутатом Верховної Ради.

Донині очолював громадську організацію Конгрес української інтелігенції. У 2006 році Івана Драча удостоїли звання Героя України.

На рахунку поета — понад 10 збірок, кіноповісті, сценарії.

Іван Драч заповідав, щоб поховали його у рідному селі Теліженці на Київщині біля могили сина Максима.

■ БЕЗПЕКА

Життя за валом

Харківщина стане першим східним регіоном, який відмежують від Росії

всі протистояння проросійських сил. Саме в Харківській області протяжність кордону 270 кілометрів, із яких 220 між облаштували. Цього року всі роботи тут будуть завершенні. Тобто логіка така: зробили Харків, з цього боку пробиваємо Суми, а далі — Луганськ. Щоправда, з Луганськом не поспішаємо, оскільки, можливо, доведеться робити все-таки справжній кордон».

«Європейський вал» навряд чи зупинить повноцінний наступ ворога, але тут уже три роки діє комендатура швидкого реагування, спроможна відстежувати рух розвідувально-диверсійних груп. «Такі

підрозділи покликані обороняти кордон у разі необхідності та забезпечувати прихід основних сил, — повідомив пан Аваков. — Таких у ДПСУ налічується вже 5. Вони пройшли бойовий вишкіл і підтвердили спроможність виконати поставлені завдання. Комендатура швидкого реагування здатна діяти автономно на будь-якій ділянці державного кордону. Ми плануємо поповнити її парк автомобілями, що були розроблені НГУ спеціально для прикордонників. Ідеється про останню модифікацію автомобіля «Козак», а також нові машини зв'язку».

■ ПРОТЕСТ

Засвистали Раду

«Афганці» і чорнобильці вимагають не робити їх жебраками

Тетяна МІЩЕНКО

Учора під Верховною Радою у Києві учасники мітингу «афганців» та шахтарів намагалися штурмувати парламент. Кричали «Ганьба» і кидали пляшки в силовиків, які заблокували прохід до будівлі парламенту. Правоохоронці — кілька кордонів. Вийти чи зайти у ВР було неможливо. Учасники мітингу намагаються по одному виходити поліцейських і виштовхувати їх зі своїх лав.

Із боку Маріїнського палацу прибуло підкріплення Нацгвардії. Силовики намагаються відтиснити мітингуючих від будівлі Ради. Через це виникли сутички.

До мітингувальників вийшла віце-спікер парламенту Ірина Геращенко з кількома політіками. Учасники акції кричали: «Чого послали жінку?» Тим часом перемовниця закликала людей до порядку, попросила організувати ініціативну групу, яка піде на перемовини до спікера ВР Андрія Парубія. Мітингувальники засвистали депутатку. «Вимога одна — повернути пільги», — кричав котрийсь із штурмовиків у гучномовець.

Допоки люди вимагали збереження соціальних пільг, посилення соціальних гарантій, підвищення зарплат, надання житла, виступали проти монетизації пільг, у Раді посилювали охорону.

Тим часом до оголошення перерви в парламенті прийняли за основу законопроект 8251 «Про державну підтримку кінематографії в Україні».

■ ПОПЛІЧНИКИ

Терорист із російським паспортом

46-річного мешканця Санкт-Петербурга з «ДНР» знову взяли під варту

Ірина ЛУГОВА

Український суд знову взяв під варту росіяніна, якого обвинувачують у незаконній діяльності у складі терористичної організації «ДНР». Про це повідомили в прокуратурі Донецької області.

Красноармійський міський районний суд обрав запобіжний захід у вигляді тримання під вартою 46-річному мешканцю Санкт-Петербурга І. Кімаковському. Йому інкримінують посягання на територіальну цілісність і недоторканність України; планування та підготовку агресивної війни; незаконне поводження зі зброяєю; порушення порядку в'їзу на тимчасово окуповану територію України та в'їзу з неї; вчинення злочину групою осіб.

«Кімаковський — колишній викладач Санкт-Петербурзького аграрного університету. Українські прикордонники затримали його в Березовому Донецької області. На блокпосту обвинувачений пред'явив їм посвідчення «снайпера ДНР» на ім'я Артема Сергєєва, при собі у нього був пістолет Макарова. Особистість Кімаковського прикордонники встановили після проведення обшуку в його автомобілі з російськими номерами», — зазначила прес-секретар Генпрокурора України Лариса Сарган.

Досудове розслідування встановило, що росіянин незаконно перетнув український кордон, вступив до лав терористичної організації «ДНР» і воював на її боці.

Вперше суд арештував Кімаковського у 2015 році. Обвинувальний акт стосовно його злочинної діяльності скерували до суду, але в ході судових слухань, 18 травня 2018 року, Красноармійський міськрайонний суд скасував цей запобіжний захід та звільнив чоловіка з під варти. Незгодна з рішенням прокуратура направила до суду клопотання про його повторний арешт, який суд задовольнив.

Чоловікові загрожує до 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

Сага про судову тяганину між «Нафтогазом України» та російським «Газпромом», судячи з усього, триватиме ще довго. Рішення шведського апеляційного суду, який 15 червня зупинив переможний для нас вердикт Стокгольмського арбітражу, як виявилося, — не остаточне, а є лише одним із етапів процесу.

«Газпром» заплатить кожному по 4,4 тис. грн.

Як пояснив у одному з телевіорів економічний експерт Борис Кушнірук, про жодну поразку України не йдеся. «Росія робить все, аби не виплачувати весь борг. Хоча його частину ми вже витребували. Зрештою, було би наївно вважати, що Москва погодиться одразу виплатити всю суму після рішення суду. Насправді ж юристи «Газпрому» й надалі чіплятимуться за всі можливі процесуальні тонкощі», — сказав експерт.

Перемога України у Стокгольмі, на думку комерційного директора «Нафтогазу» Юрія Вітренка, — це багато мільярдів доларів. «За формує це відносини між «Нафтогазом» та «Газпромом». Але оскільки «Нафтогаз» — це Національна компанія, єдиним акціонером якої є держава, а держава — це українські родини, вони є кінцевим вигодовинавцем «Нафтогазу». Тобто вигоду від заробітків «Нафтогазу» по кінцевому рахунку отримують українські родини», — сказав Вітренко.

■ СЕКТОР ГАЗУ

Час брудної близни

Судове протистояння між «Нафтогазом» і «Газпромом», яке перейшло в апеляційну площину, може відкрити для суспільства багато таємниць і «скелетів у шафах»

Апеляція «Газпрому» на рішення Стокгольмського арбітражу дозволить перевести зазвичай закритий процес у публічну площину.

Фото з сайту delo.ua.

За його словами, «завдяки» контракту «Тимошенко—Путін», кожна українська родина на кінець минулого року заборгувала «Газпрому» понад 7 тис. грн. за газ, який був отриманий і спожитий в Україні. «І ще 105

тис. грн. кожна українська родина заборгувала за газ, який Тимошенко зобов'язалася купувати у Путіна, і хоча Україна його не купила, бо було непотрібно, за контрактом, мала за цей газ усе одно платити», — нагадав Вітренко,

додавши, що рішенням арбітражу борг кожній українській родині у 105 тис. грн. було скасовано. Повністю.

Після всіх рішень Стокгольмського арбітражу вже не ми Росії, а «Газпром» залишився

винним кожній українській родині понад 4,4 тис. грн.

Запасаємося поп-корном

«Газпром» оскаржує рішення арбітражу. Росія, за словами Юрія Вітренка, довго заганяла Україну в кабалу, і наш газовий контракт «Тимошенко—Путіна» — тому яскравий доказ. Його ключове положення про оплату навіть не спожитого газу арбітраж визнав кабальним та таким, яке не відповідає принципу «бери-або-плати» в європейських контрактах.

«Ми, національна компанія України, перемогли в Стокгольмському арбітражі за обома контрактами. «Газпром» програв нам і за контрактом на поставку газу, і за контрактом на транзит газу. Газпром програє і оскарження. Українські родини не будуть змушенні платити «Газпрому» борг ні у 105 тис. грн., ні у 7 тис. грн. Оскільки оскарження рішення трибуналу не відміняє цього рішення, то ми зараз «Газпрому» нічого не винні. Це — результат нашої перемоги у Стокгольмі», — переконаний комерційний директор «Нафтогазу». І пояснює свої подальші дії: «Сьогодні ми зробили подання до апеляційного суду у Швеції, який розглядає оскарження рішення арбітражу. На відміну від арбітражу, правила якого забороняють публічність, подання до апеляційного суду є, як правило, публічними. Тому всі охочі можуть його прочитати — там є багато чого цікавого!», — резюмує Вітренко. ■

■ ВІДЛУННЯ

Iз Кіпру — з відсотками

Міністерство оборони закуповує БМП для нашої армії на Кіпрі за завищеною ціною — аби була змога платити 25% комісійних сину депутата Пашинського

Інф. «УМ»

Життя знову підтвердило неприємну аксіому, що на війні, виявляється, можна дуже непогано заробляти. І поки українські волонтери та просто небайдужі громадяни віддають для перемоги над ворогом останнє, особи при владі на цьому вміють наварювати величезні гроші. Наприклад, син глави Комітету Верховної Ради з питань нацбезпеки і оборони Антон Пашинський може отримати 25% від угоди Міністерства оборони України щодо закупівлі БМП-1 у кіпрської компанії.

Наши БМП — через Чехію і Кіпр

Як стверджується у ЗМІ, приблизно такий відсоток переплачує держава Україна за військову техніку, яку ми купуємо у зовсім не очевидних постачальників. «Згідно з документами, поданими перевізником при перетині кордону на українську митницю, Міноборони сплачує за БМП-1 кіпрської PetraLink по 176,7 тис. доларів за одиницю. Таку ж ціну вказано в сертифікаті Держслужби експортного контролю. PetraLink не виробляє БМП-1, а закуповує їх у чеської компанії Real Trade. Та є дочірнім підприємством чеської Excalibur Army, що належить бізнесменові Ярославу Стрнаду. Цей підприємець, за даними міжнародної організації журналістів-розслідувачів OCCRP, спонсорував президентську кампанію проросійського президента Чехії Мілоша Земана», — сказано в матеріалі видання «Новое время».

Відзначається, що кіпріоти закуповують у чехів техніку по 154 тис. доларів за одиницю, що підтверджено двома джерелами: інвойсами і контрактом між Real Trade і PetraLink. Таким чином, навар, що його оплачують із власної кишені українці, становить понад 22 тис. доларів лише на одній бойовій машині піхоти.

«При цьому кіпріоти нічого додаткового з технікою не роблять. А оскільки контракт передбачає поставку 30 машин, то сумарна «дельта», яка зароблена PetraLink, становить 681 тис. доларів», — стверджу-

ють розслідувачі. Цю суму, пояснюючи ще раз, платимо всі ми: у вигляді додаткового «військового податку», інших зборів на найголовніші потреби сьогодні України — перемоги над ворогом.

«Ми ні в чому не винні!»

Хто і як користає із патріотизму більшості українців, також входить назовні. Так, скажімо, існує агентська винагорода від суми поставки, що отримує у Мінобороні компанія, яка оформляє угоди. І вона чималенька. «В даному випадку «агент» — це «СпецТехноЕкспорт» (СТЕ), один із підрозділів Укроборонпрому. Відділ зовнішніх контрактів СТЕ, який якраз і веде подібні угоди, очолює Антон Пашинський, син депутата Пашинського, глави оборонного комітету Ради. За словами віце-спікера Верховної Ради Оксани Сирій, розмір винагороди може досягати 25%. Щоправда, в самому СТЕ редакцію запевнили: в більшості випадків йдеться про 2-5%», — стверджують автори розслідування.

Утім, заглянути до кишені керівника великої комерційної структури, особливо якщо він син вільнового і скандальнозвідомого народного депутата, — справа невід'ячна. Так само, як і важко зрозуміти логіку цього процесу: навіщо купувати військову техніку за такою складною схемою — через дві різні країни? Зрештою, яка позиція із цього питання у Міністерства оборони України, яке цілком справедливо

Така бойова машина може захистити життя наших оборонців на сході держави, а може принести грубі гроші особам при владі.

Фото з сайту kartinki24.ru.

вимагає для себе підвищених бюджетів, пояснюючи це святою справою — захистом України.

Журналістський запит із цього питання Укроборонпрому переправив... у саму компанію-порушника, «СпецТехноЕкспорт». Там прогнозовано заявили: вважають контракт із кіпрським посередником вигідним. Владислав Бельбас, заступник голови «СпецТехноЕкспорт», розповів: його компанія зверталася безпосередньо до чеської Real Trade з приводом закупівлі БМП-1 в 2016 та 2017 роках. Але там ці запити, за його словами, залишили без відповіді. Тому і довелося взяти комерційну пропозицію кіпрської PetraLink. У Real Trade не відповіли на звернення з проханням підтвердити або спростувати факт отримання пропозиції від «СпецТехноЕкспорту».

Плюс «польські схеми»

Українські «війсьні» гроші «пилияють», втім, не лише через Чехію та Кіпр. Так, Укроборонпром, окрім іншого, закуповує БМП у польської фірми Wtorplast на 88,5 тисячі доларів дорожче за одну машину, ніж приватна компанія «Техімпекс».

«Українська структура купує у поляків розібраний БМП-1 і платить по 99 тис.

доларів за корпус і 66 тис. доларів за вежу, або 165 тис. доларів за все. НВ у своєму розпорядженні має документи, де зафіксовано обидві ціни. В Укроборонпрому подібну закупівельну вартість БМП-1 назвали адекватною. При цьому в Україні є приватна компанія «Техімпекс», яка закуповує у Wtorplast аналогічні БМП-1 значно дешевше і продає їх потім в арабські країни», — стверджують журналісти.

Різниця у цінах і справді вражає. Так, за даними державної фіскальної служби, «Техімпекс» купує такі самі корпуси БМП-1 по 49,4 тис. доларів за штуку, а вже — по 27,1 тисячі доларів.

«У сумі (за бойову машину в цілому) це на 88,5 тис. доларів дешевше, ніж у аналогічній закупівлі Укроборонпрому. Якщо держконцерн купував би у поляків свої 93 БМП-1 за такими ж цінами, він міг заощадити на цій партії 8,23 млн. доларів». Дану інформацію в Укроборонпромі коментувати не стали.

Ми сподіваємося, що наше оборонне відомство таки знайде час і пояснить громадськості, чи справедливими є звинувачення журналістів і чи насправді найголовніше під час війни відомство держави банально «пилиє» гроші на оборону України. ■

■ ЄВРОПА

Зі столицею у Відні

31 липня в Євросоюзі головуватиме Австрія. Яких сюрпризів чекати?

До кращого життя в Європі мігранти готові добиратися навіть уплав.

Фото з сайта [baltnews.lv](#).

Ігор ВІТОВИЧ

У другому півріччі цього року, починаючи з 1 липня, головування в Євросоюзі переходить від Болгарії до Австрії. На початку червня до Брюсселя прибув у повному складі кабінет міністрів Австрії на чолі з канцлером Себастьяном Курцем. Австрійці викликали керівництво ЄС програму свого головування. Ключова увага в ній надається безпеці, міграції, виходу Великої Британії з ЄС та спільному бюджету європільності.

Один із «друзів Путіна»

Глава Єврокомісії Жан-Клод Юнкер назавв презентацію позитивною та зазначив, що на Австрію покладено велику відповідальність: «Ми повинні вирішити проблему біженців. Коли це станеться, сказати важко: міністри внутрішніх справ не спромоглися дійти згоди в цьому питанні, ми знову обговоримо його вже на зустрічі ЄС у верхах наприкінці червня. Для мене захист зовнішнього кордону — важливіше за все».

Провідні австрійські політики виступають за більш жорстку систему надання притулку мігрантам. «Ми вважаємо завданням Австрії наведення мостів у Європейському Союзі. Останніми роками, перебуваючи на посаді міністра закордонних справ, я бачив, що в Європі зростає напруга між Північчю і Півднем, Сходом і Заходом. Ми налаштовані відновити тісне співробітництво всередині ЄС», — заявив, у свою чергу, Себастьян Курц у Брюсселі.

Курц відомий як один із «друзів Путіна». Перед поїздкою до Брюсселя він приїмав Путіна у Відні. Ймовірно, що за півроку головування в ЄС він разом з іншими «друзями Путіна» (новим урядом Італії та урядом Угорщини) порушуватиме тему зняття санкцій з Росії. Навряд чи це йому вдасться, враховуючи спротив провідних локомотивів ЄС — Німеччини, Франції та Великої Британії, яка наразі ще залишається у складі ЄС, але очікують, що ґрунт для цього будуть готувати. До того ж молодий австрійський канцлер подає такі свої наміри у красивій обгортці, мовляв, завдяки хорошим зв'язкам Віднія з Москвою та Вашингтоном і Брюсселю додається ваги на світовій арені. Втім, поки що ці пропозиції в ЄС серйозно не сприймають. Але ж вода, як відомо, камінь точить...

Куди поселять непроханих гостей?

Цікаво, що одночасно з оприлюдненням у Брюсселі програми головування поширилася інформація про спільну ініціативу урядів Австрії і Данії. Про неї стало відомо з подачі прем'єр-міністра Данії Ларса Люкке Расмуссена. Осатній розповів у Конгенагені, що Данія та Австрія ініціюють створення центрів прийому біженців за межами Євросоюзу. Йдеться про тих, яким вдастся прорватися на «старий континент». Бо ще раніше канцлер Австрії, який наполягає на захисті зовнішніх європейських кордонів, пропонував відправляти прикордонників ЄС до Африки, щоб зупиняти мігрантів ще перед їх дороздо до Європи. Австрійський канцлер також наголосив на необхідності збільшення чисельності та фінансування європейської прикордонної служби Frontex.

Отже, про які центри для шукачів притул-

■ ТРАГЕДІЯ

Сум на Суматрі

В Індонезії шукають 128 осіб із парома, що потонув

Інф. «УМ».

Доля 128 осіб залишається невідомою після катастрофи парома на озері Тоба на Суматрі — найбільшому в Індонезії. Спочатку повідомлялося, що на борту судна перебувало 80 осіб. Проте згодом представник рятувальної служби Сутопо Пурво Нугрохо написав у «Твіттері», що пасажирів могло бути значно більше. «Багато людей повідомили про родичів, які зникли», — цитує голову відомства з надзвичайних ситуацій Індонезії «Німецька хвиля».

Пасажирський паром потонув під час штурму в понеділок увечері. Судно встигло відійти від берега — порту Сіманіндо — лише на два кілометри, як сталася біда. Причиною останньої, найімовірніше, стало перевантаження та несприятливі погодні умови. Представник іndo-

незійського міністерства транспорту повідомив, що на цьому судні не можна було перевозити більше 60 людей.

Рятувальна операція триває, але сильні дощі і хвилі до двох метрів заважають пошукам зниклих пасажирів. Врятувати поки що вдалося тільки 20 людей, смерть однієї людини пітверджено. Серед зниклих можуть бути не тільки місцеві мешканці, а й громадяни інших країн. Адже озеро Тоба є надзвичайно популярним серед туристів. І найглибшим у світі — воно утворилося на місці згаслого вулкана. Прикметно, що пригоди з трагічними наслідками на паромах, які є основним транспортним засобом на озері, трапляються регулярно. Адже плавзасоби старі й завжди виходять у рейс перевантаженими. Через це стають практично некерованими. ■

■ НОВИНИ ПЛЮС

Трамп створює «космічні війська»

Президент США Дональд Трамп наказав збройним силам США створити шосту «космічну» гілку. За його словами, це посилює національну безпеку й економіку, а також створить робочі місця.

«Ми повинні мати американське панування у космосі», — сказав пан Трамп у Білому домі. І додав, що не дозволить Китаю або Росії панувати в космосі. Президент також пообіцяв, що США «повернуть американців на Місяць» і, врешті-решт, досягнуть Марса.

Пенсійна реформа в Росії

Найближчими днями в Держдумі РФ буде направлено законопроект про підвищення пенсійного віку. Про це повідомив глава уряду Дмитро Медведев. Пенсійний вік для росіян має зрости вже з 2019 року. Відтак для чоловіків вік виходу на заслужений відпочинок зросте з нинішніх 60 до 65 років, а для жінок — із 55 років до 63. Із 2019-го вік виходу на пенсію підніматиметься на один рік за два роки — наприклад, чоловіки 1959 року народження і жінки 1964 року народження отримають право виходу на пенсію в 2020-му, а саме у віці 61 і 56 років відповідно. Останнім «перехідним роком» стане 2034-й, коли пенсійний вік для жінок досягне нового рівня. Тим часом штаби російського опозиціонера Олексія Навального

го в двадцять містах РФ заявили про проведення акцій протесту проти пенсійної реформи. Опозиція наголошує, що середній вік чоловіка-росіянина на сьогодні складає лише 67 років, тому деякі ризикують просто не дожити до заслуженого відпочинку.

Капелюх від Наполеона

Військовий капелюх, який належав Наполеону і був знайдений на полі бою після поразки під Ватерлоо у 1815 році, продали на аукціоні за 280 000 євро. Це в сім разів більше, ніж збиралися виручити за головний убір імператора. Загальна вартість капелюха, включаючи збори і податки, склала майже 350 000 євро. Як повідомлюють ЗМІ, власником став французький колекціонер. Це один із 19 капелюхів Наполеона, які збереглися до нашого часу. Вважається, що загалом імператор мав 120 капелюхів-«трикутників» за свою кар'єру. Найдорожчим головним убором з голови Наполеона є капелюх, що належав королівській сім'ї Монако: четыри роки тому його продали на аукціоні за 1,9 мільйона євро. Той «трикутник» був на Наполеоні під час битви під Маренго в Італії у 1800 році, повідомляє Бі-Бі-Сі. А його новим власником став південнокорейський харчовий і сільськогосподарський гігант Hanrim.

■ ПЕРЕДПЛАТА-2018

Інтернет для всіх — газета для обраних

Передплату на «Україну молоду» на друге півріччя продовжено до 23 червня

«Україну молоду» у своїх відгуках і читачі — як зі столиці, так і з глибинки, — і колеги-журналісти оцінюють як головну національну газету держави. Редакція «УМ» і нараді намагатиметься бути гідною такої високої оцінки і вашої уваги, шановні читачі.

Хто з вас, шановні читачі, не встиг передплатити «Україну молоду» на 2018 рік чи не продовжив передплату на друге півріччя, це можна зробити по всій Україні до 23 червня включно, і ви отримуватимете газету з липня.

Оформити передплату можна у відділеннях поштового зв'язку, в операційних залах поштамтів, у пунктах приймання передплати, на сайті УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua, ДП «Преса» www.presa.ua.

До наших постійних читачів ми традиційно звертаємося: якщо ви багато років передплатуєте «Україну молоду» — порадьте передплату і своїм родичам, друзям, сусідам, знайомим.

Передплата вартість
«України молодої»
на 2018 рік:

на місяць — 59 грн. 81 коп.,
на квартал — 179 грн. 43 коп.,
до кінця року — 358 грн. 86 коп.

Передплатний індекс — 60970

Для організацій, юридичних осіб:

на місяць — 79 грн. 81 коп.,
на квартал — 239 грн. 43 коп.,
до кінця року — 478 грн. 86 коп.

Передплатний індекс — 01555

П'ятирічний номер:

на місяць — 21 грн. 51 коп.,
на квартал — 64 грн. 53 коп.,
до кінця року — 129 грн. 06 коп.

Передплатний індекс — 49497

«Укрпошта» додатково за саму процедуру оформлення передплати бере: на місяць — 2 грн. 45 коп., на квартал — 5 грн. 65 коп., на піврік — 6 грн. 87 коп.

Іван ШІМАНЧУК
Рівне

Україна — найдемократичніша держава у світі. Завдяки нашій наддемократичності ми без спротиву втратили Крим і частину Донбасу. Незважаючи на п'ятий рік смертельної, кривавої війни з Росією, олігархічні ЗМІ вільно і нахабно, як і їхні поводири у Москві, ведуть антиукраїнську пропаганду, зомбуючи українців, які не знають історії своєї держави, свого народу, перебуваючи в «братьєрській» окупації.

Доморощена п'ята колона, яку представляють усілякі червоненки та непокарані «регіонали», все більше нахабніє і проявляє свою ненависть до України і всього українського. Уже зареєстрували свою постанову, щоб звільнити з посади директора Ін-

■ НА ПРОЮ

Досить бавитися в демократію

Час рішучих дій настав

титуту національної пам'яті В'ячеслава Чорновола, тому що він стоїть на боці правдивої історії України та її народу, а ім потрібна історія, написана в Москві, в якій ніяких Голодоморів і знищення інтелігенції в Україні не було, не було заборони української мови, звичаїв, церкви. Отже, вони, як співалися в одній радянській пісні, «...другий такої страны не знают, где так вольно дышит человек». Усе йде до того, що

скоро, як і їхній вождь Янукович, вони звернуться до царя Путіна, щоб визволив їх від українців і повернув «Малоросію» в лоно вітчизни Росії, як і Крим.

СБУ і наша влада на таку вакханалію у ЗМІ — нуль уваги, іх нічому не навчали втрати Криму і Східного Донбасу. Вони прислухаються до західних порадників, які вважають, що в Україні ще мало демократії. Як ті порадники

повелися б, коли б на їхніх місцях і села в Німеччині, Франції чи Італії падали бомби, снаряди, гинули мирні люди, а серед них — їхні родичі, знайомі, яка була б у них тоді демократія? Нехай наша влада привозить цих демократів на Донбас, щоб вони побачили на власні очі всі здобутки путінського «братьєрського інтернаціоналізму».

Богдан Хмельницький, не маючи держави, підняв козаків і здобув немало перемог над однією з найсильніших держав того часу — Річчю Посполитою, заснувавши таким чином Гетьманську державу. А наші керманичі вже п'ятий рік змушують наших бійців сидіти в окопах, як мішени для ворога, сподіваючись, що дипломатія приведе до звільнення загарбаніх земель.

Усі західні держави по-

будовані на національній основі, і на першому плані у них — національні інтереси, які не збігаються з українськими. Так, Німеччина буде з Росією «Північний потік-2», тому що в пріоритеті у неї її економіка, а не Україна. І так роблять усі наші союзники. Тому ніякі Нормандські четвірки, Мінські домовленості, Волкер тощо не звільнять наші землі, бо, як сказав хтось мудрий, тільки така країна чого-небудь варта, яка вміє захищатися.

Нашому Головнокомандувачу, поки Путін проводить свій чемпіонат із футболу, пора вживати радикальних заходів, щоб визволити наші землі. Путін не наважиться задіяти свої збройні сили, бо постане перед усім світом як агресор, а Україна вистоїть і переможе. ■

■ БОЖЕ Ж МІЙ!

Ставлячи пам'ятники чужим святым,

сусіди забувають про заповіді Божі

Ігор ДЕМ'ЯНЧУК,
кандидат технічних наук

Невдовзі вкотре будемо відзначати річницю хрещення Русі-України. З цього приводу хочу сказати кілька слів. Від 2008 року, згідно з президентським указом, 28 липня ми відзначаємо як День хрещення Київської Русі-України (раніше це було церковне свято — День рівноапостольного князя Володимира). У 2010 р. російська Дума ввела й собі свято — День Хрестення Русі. Більше того, 2016 р. біля Кремля росіянин відкрили пам'ятник князю Володимиру — їхньому «великому предку», за словами Путіна. По-перше, князь-хреститель був кіївським князем, а не московським, адже Москва з'явилася через 160 років після знакової події у Києві. По-друге, норман не був предком ні українців (слов'ян), ні росіян (угро-фінів зі слов'янськими та татарськими домішками). Оголосити себе «Рюриковичем» Путін не наважився.

Християнство на Русь проникло з IX ст., християнкою була княгиня Ольга (бабуся князя Володимира), в 944 р. у Києві діяла церква святого Іллі. У 988 р. з ініціативи (а точніше з примусу) Володимира Великого відбулося хрещення не всієї Русі, а киян, став до служби єпископ у Києві. Наприкінці князювання Володимира єпископські кафедри були у Києві, Чернігові, Білгороді, Новгороді, Володимирі-Волинському. Християнізація земель розтягнулася на десятиріччя. Найпізніше християнство, викликаючи спротив, дійшло до колонії Русі — Залісся (міжріччя Волги та Оки, заселене угро-фінськими племенами), де, власне, й формувалася Московія-Росія. Там, у глущині, вже після монголо-татар збереглися осередки поганства (язичництва). Заснування Московської єпархії датується 1325 р., але згодом Росія стала претендувати на Київську Русь, її історію та церкву. У зарозумілій формулі «Третього Риму» (Рим

— Константинополь — Москва) зник Київ, хоча християнство Москва отримала звідти і звідти ж веде відлік хрещення. Претензії на матіріність церкви смішні, адже в Росії немає жодних підстав вважати хрещення Русі-України своїм святом, а РПЦ має до нього таке ж відношення, як і до Першого Риму.

Московська церква будувалася всупереч Божим заповідям. «Боголюбівський» суздалський князь Андрій, канонізований РПЦ як «благовірний», пограбував київські храми, вкрав ікону Вишгородської Божої Матері — тепер вона в Москві, і РПЦ називає її «Владимірська Богоматерь», забувши про 10-ту заповідь. У 1589 р. Москва, погрожуючи утопленням, змусила Вселенського патріарха підпісати фальсифікований документ про створення Московського патріархату, в 1685 р. обманом, підкупом та тиском Москва здобула згоду Константинополя на канонічну залежність Української церкви від нього.

Ta повернімось до витоків. Після хрещення пожвавилися зв'язки Київської Русі з Візантійською імперією — військово-політичне співробітництво та економічне (торгівля, розвиток коридору «з варяг у грекі»), головний же плюс — прилучення до культурних надбань Візантії (архітектура, образотворче та книжне мистецтво, філософія). Спочатку до Русі прибули грецькі священики та майстри, потім вирошли свої кадри. З Візантії надходили Святі книги, потім іх переписували у Києві, перекладали (писали слов'янською абеткою, яку запропонували ще до хрещення Русі Кирило та Мефодій). На Русі почалося за візантійським зразком будівництво кам'яних храмів із мозаїкою та фресками, було започатковано книжкову мініатюру, церковну літературу, з якої зародилася література взагалі. Християнство сприяло піднесення морально-духовної сфери: за розпорядженням Володимира Великого, бідним у Києві

роздавали хліб; Володимир Мономах повчав: «Убогих не забувайте, а, скільки можете, годуйте їх і за права вдовиці піклуйтесь», він же притис і лихварство.

Окрім культурного розвитку, Візантія принесла й негатив — політичний візантізм, який не був сприйнятий Україною, але пишно розквітнув у Москвії-Росії. Візантізм — це всеохопна влада держави, царя, церкви є частиною державного механізму (цезаропапізм), цар (держава) контролює громадян, громади та церкву. Візантізм відповідав менталітету московітів, сприяв розвитку почуття месіанізму, зверхності та ненависті до Заходу.

Московіти спотворили православ'я, зробивши форму, а не суть основою віри, жахливий розрив із Христовим учением демонструють і віряни, і клір. В Україні ситуація краща, але неблагополучна. З українських багатіїв хіба що Віктор Пінчук (не православний!) приєднався до ініціативи Гейтса-Баффета віддавати половину своїх статків на добrocinstvo, як Закхей із Ерихона (Лк. 19). Багатії ставлять у своїх маєтках церкви, сподіваючись на спасіння душі, але краще б вони продали маєтки та допомогли бідним. У нас зросла злочинність, корупція, почастішали вбивства, злодійство процвітає на всіх рівнях. Дуже мало українців, навіть віруючих, живуть за ідеалами Христа. Сподівання Володимира, що єдина релігія об'єднає суспільство та державу, не спровадилися, князи-християни билися між собою з таким самим завзяттям, як і з «поганими» печенігами та половцями. Уділи, влада виявилися для них ціннішими за християнські цінності. Навіть у Володимира із сином Ярославом мало не дійшло до війни, її на зараді стала смерть батька. Згодом одного проголосять святым, а другого — мудрим. Ще один син Володимира убив трьох своїх братів. Князи-християни, затіваючи міжусобиці, нехтували застереженням Христа: «Усяке царство, що розділиться ворожнече, впаде» (Лк. 7). Наслідок відомий — падіння Київської Русі.

Царство Боже — це не комунізм (хороший лише в теорії) чи капіталізм, не «руський мір» (це вже точно!), не ЄС чи США (де все ж є християнський дух), не церква будь-якої конфесії. «Царство Боже всередині нас» (Лк. 17). У вірі в Бога головне — справедливі взаємини між людьми, любов до близьнього. ■

■ ПОЛІТПАРНАС

Романтики

Микола ЦИВІРКО
Київ

Друг романтизує журналістику...
Хоч, здавалось би, нагод було
в нього відсталь у боях за Істину
наражатись на медійне зло.

Хто ж, однаке, він чи я із шорами?
Професійне свято тут як тут...
Мужньо додивились з другом шоу ми,
романтичне для години скрут.

Друг пішов. А я пірнув, розчулившиесь,
в круговерть обійм, рукостискань...
...Бабченко... А був Юрко Джеджула ще,
що досліджував московську твань.

Про фатальну згубу Переяслава
й Хмеля запізнили з Кримом пакт
книга вийшла. Радісні Юрка слова...
Ta «з балкона впав»... Не «сцена» — факт!

Я, зустрівшись поглядом з світлиною,
з катапалком розминувсь тоді...
Журналіст той марив Україною.
Романтично, всупереч біді.

У країні п'ятий рік іде війна, гинуть на фронти хлопці, а Київ уже скільких років поспіль проводить гей-паради, які охороняють сотні поліцейських. А в цей час злочинці грабують наші квартири, вчиняють п'яні дебоші, викрадають авто, знаючи, що поліція зайнята. З другого боку, сотні так званих «патріотів» і поборників національних традицій виходять на вулиці столиці, щоб завадити цьому, на їхній погляд, «шабашу» розпусті. Хочеться сказати одним і другим: а може, краще зайнятися потрібнішими на даний момент для країни речами? Скажімо, волонтерством, добродійністю.

Ганна ЯРОШЕНКО
Полтавська область

Свого часу полтавський підприємець Василь Василик придбав на батьківщині відомої української й французької художниці Марії Башкирцевої — у селі Гавронці Диканського району — стару хату: хотів забрати батьків, котрі проживали на Вінниччині, біляжче до Полтави. Проте ті не захотіли переїхати з насидженого місця. Ось так у Василя Василича і з'явилася дача — райський кутючик, до якого він, виходець із села, прикіпів душою. Усім, хто навідується сюди вперше, неодмінно кортить побачити диковинку — хатинку на курячих лапах, що вмостилася в саду на яблуні, який, за словами господаря, не менше ста років і яка, попри свій поважний вік, щоосені радує солодкими соковитими плодами. Казковий будиночок в українському стилі пан Василь побудував сім років тому, приурочивши до народження внучки Василини.

— От подивися на оцю яблуню — вона аж проситься, щоб на ній щось встановили, — так Василь Василик пояснює, чому в його голові виник задум звести будиночок на розлому дерева.

У чоловіка така звичка: якщо вже він щось задумав, неодмінно має втілити в життя. От і почав шукати тих, хто б допоміг звести будиночок його мрії. Привозив на дачу не одного будівельника з Полтави. Проте ті навіть не розуміли, про що веде мову дивакувати власник садиби, і поза його спиною крутили пальцем біля скроні. А потім пан Василь розповів про свою ідею одному місцевому чоловікові — Ігорю Гутнику, і вона тому припала до вподоби. Приєднався до її втілення в життя й задушевний друг Віктор Горпинич. Отак утрьох усього за якихось чотири місяці й побудували на дереві будиночок площею 17(!) квадратних метрів (із балконом). Використали при цьому легкі дошки — із верби та липи. Їх просто так не купиш. Тож довелося шукати сухі верби й липи — на пилорамі Віктора Горпинича їх і пустили на тонкі дошки.

— Починали будувати з курячих лап? — цікавлюся.

— Ні, у березні звели каркас, що спирається на чотири могутні гілки дерева, — лап тоді взагалі не планували. А коли стали будувати стіни й горище, яблуня почала викидати листя. З'ясувалося, вони настільки важке, що переважувало будиночок, який враз став нестійким. Довелось вдатися до допомоги курячих лап. Ось так і вийшла хатинка на курячих лапах. При цьому вони не вкопані й жодним іншим чином не прикріплена до землі. Так само самостійні і дві драбини, по яких, як по трапу, можна забратися на балкон чи всередину будиночка. Бо основним завданням було збудувати його в такий спосіб, щоб він тримався на дереві, а не на якихось опорах. У принципі, опори тут тільки підстраховують — якщо прибрati курячі лапи й драбини, хатинка й без них стоятиме, — запевняє Василь Василик.

Дах хатинки накрили очеретом, який привезли з Гадяцького району. Таке покриття, за словами пана Василя, надійно захищає від дощу — іще не було такого випадку, щоб протекло. Усередині споруди затишно, обшиті деревом стіни, які хаяйновитий чоловік не так давно дещо обновив, декоровані прикрасами в українському стилі. Тут можна зручно вмостилися на кріслі, за потреби — розкладти ліжко. Цікаво, що господар підвів сюди навіть комунікації, зокрема воду й електрику. На горищі сушиться віники для бані. А з віконця зі скругленими підлокітниками відкривається неймовірної краси краєвид. Хоч будиночок призначався для онучки, окрім шестиричної Василини, він полюбився й дорослим членам родини.

— Коли приїжджаємо на дачу вдвох із дружиною Іриною, неодмінно ночуємо в хатинці на дереві. І якщо, буває, дме сильний вітер, вона так приемно хитається — тебе в ній неначе колихає. Я люблю тут спати у вітряну погоду, — зізнається пан Василь. — А друзі полюбляють фотографуватися на тлі будиночка.

Хоч загалом, наголошує, цей проект

■ У ГАРМОНІЇ З ПРИРОДОЮ

На курячих лапах

На висоті чотири
з половиною
метри чоловік побудував
будиночок, крізь який
проростають могутні гілки
старої яблуні

досить ризикований. Чогось подібного полтавець не зміг знайти навіть у всюдисущому інтернеті, аби запозичити досвід. Звісно, будиночки на деревах там представлені, однак усі вони кріпляться на опори. Отож Василь Василик ішов своїм шляхом.

— Зрозуміло, сім років тому ця яблуня була дещо тоншою. І чи не найбільшим було побоювання, що дерево рости ме й підніматиме хатинку. Тобто вже за якийсь рік чи два вона могла опинитися на висоті у п'ять метрів. Була велика небезпека, що вона «поїде». Та всі страхи виявилися марнimi, бо дерево росте вшир і тільки міцніше обіймає будиночок, за ці сім років не піднявши його вгору ані на сантиметр.

— Яке розумне дерево! — дивуюся.

— Яблуня взагалі є символом цілісності й розумності земних бажань та тілесних прагнень, — відповідає Василь Василик. — Коли будували хатинку, вона була дещо завеликою навіть для такого дерева. А за ці сім років яблуня настільки міцно, ніжно взяла її в обійми, що її вже жодним чином не витягнеш. Вони ніби зрослися. І зараз будиночок органічно вписується сюди.

Оскільки, як уже було зазначено, споруда тримається на чотирьох міцних гілках, які проростають крізь неї, для них зроблено отвори у стінах та підлозі.

— Отут, — показує господар на один із таких отворів, — сім років тому влазили чотири пальці, а зараз, як бачиш, лише два. Думаю, через рік-два доведеться робити більші прорізи. Як не дивно, сніг узимку сюди не залітає. Не пригадую такого випадку, щоб я його вимітав. А влітку не буває мурашок чи павуків. Очевидно, про це також піклується яблуня. І в холода будиночок не буває порожнім — тут оселяється білка. Ми кладемо для неї дві подушки, навесні ж вимітаємо горішки, сушку тощо. А загалом хатинка на курячих ніжках — не найбільше мое досягнення на дачі. Бо, якщо чесно, найдужче пишаюся садом, який викохав власноруч.

На стіні хатинки розміщений план, де чоловік позначив кожне дерево з того часу, відколи розпочав формувати свій сад. Спершу хотів спиляти старі дерева, які розрослися настільки, що до них не можна було підступитися, й натомість насадити нові. Та досвідчений садівник Михайло Зайко порекомендував йому зробити інакше: обновити сад через щеплення плодових дерев. Більше того — навчив премудростей цієї справи. І от через дев'ять років саду не візнати. Тут понад 200 прищеп — це найкращі сучасні сорти яблук, груш, слив, черешень, абрикос. Причому на одному дереві зібрані від чотирьох до шести сортів.

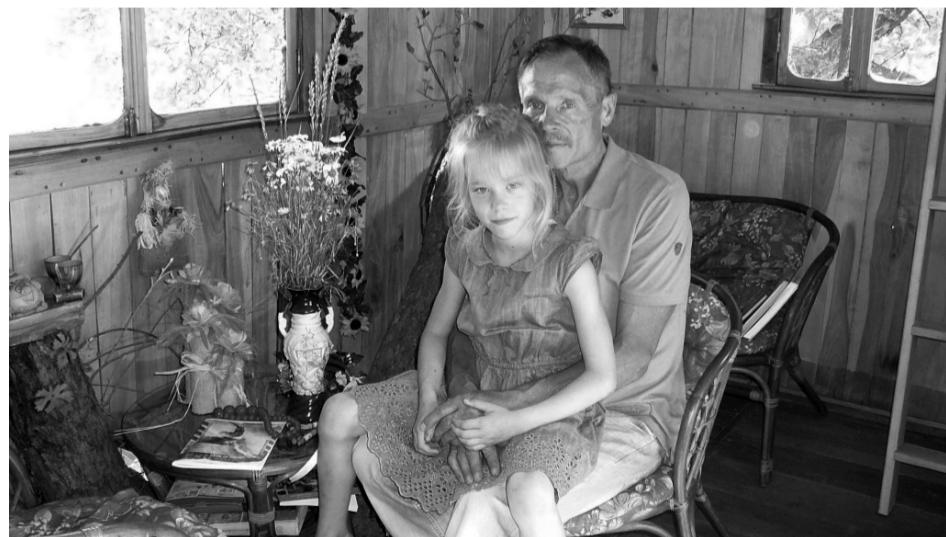
— Коли буває кепський настрій, їду сюди, на дачу, походжу садом або беру до рук сапку й працюю, — ділиться Василь Василик. — Повір, це найкращі ліки від депресії. Навіть раджу чоловікам, яким за 40, не боятися брати землю, працювати на ній, експериментувати. Це настільки захоплює! Ти летиш сюди мов на крилах, щоб дізнатися, чи прижилася прищепа, чи пустила листочки. І на оцюму клацтику землі постійно відчуваєш такий «драйв»! Тут така енергетика, що зінає всі стреси. Бачиш, яка картина відкривається погляду. І вона змінюється кожні два тижні.

Будівництво хатинки на курячих лапах Василь Василик присвятив народженню внучки Василини.

До будиночка на дереві підведені електрика й вода.

Усередині споруди надзвичайно затишно.

Найдужче Василь Василик пишається своїм садом.

Фото автора.

Тарас ЗДОРОВИЛО

Володимир Некляєв, можливо, й не дуже відомий широкому загалу в Україні, але людина легендарна. Він — автор віршів, оповідань, романів, а в 2010 році навіть балотувався на пост президента Білорусі. Пройшов арешт, ув'язнення, вигнання... Некляєв неодноразово приїздив до України, був на Майдані в часи Революції гідності. Його останній приїзд вилівся в творчу зустріч (із колоритною назвою «Вечарина») у столичному Національному музеї літератури України. Говорили про поезію, літературу, Білорусь, життя.

Дружина зранку варила кафебістам каву

Модератор творчого вечора український письменник і поет Павло Вольвач слушно зауважив, що говорити про Некляєва одночасно і легко, і важко, бо, з одного боку, чимало хто чув про видатного білоруського поета, прозаїка, громадського діяча, відомого політика, лідера опозиційних сил Білорусі. «Але сказати, що Некляєв видатний поет — це не сказати нічого, бо він належить до такого рідкісного типу літераторів, які хоч і зрідка, але трапляються. Адже, зазвичай, поет творить легенду свого життя вже... по смерті. Але у випадку з Володимиром легенда приходить ще за життя», — каже Павло Вольвач.

Без перебільшення можна стверджувати, що Некляєв-митець одночасно і ліричний, і сповідальний, і епічний, і баладний, причому не музейного анатронізму, а баладність наповнена живим життям, подихом та кров'ю. Він автор трьох романів («Лабух», «Автомат із газованою водою», «Центр Європи»), які займають чільне місце в білоруській літературі.

«За кожним рядком поезії Володимира відчувається масштабність, — сказав під час виступу прозаїк Василь Портяк. — Вірш «Ложе для бджоли» колеги по перу вважають одним із найсильніших творів Некляєва. Вірші, написані Некляєвим у в'язниці, потрапляли майже зразу в соцмережі — вони свідчили про незламний дух автора, протистояння системі — те, що завжди ціниться й викликає повагу!»

Сам Володимир якось казав, що займається міфологічною розбудовою, заповнюючи історичні порожнечі. Були в нього і тривалий домашній арешт, і рік тюрем, і еміграція. До слова, коли Некляєв перебував під домашнім арештом, кафебісти так довго «гостювали» в його помешканні, що дружина поета Вольга зранку варila їм каву, ніби «членам родини». Та саме еміграція в Польщі, а згодом і чотири роки в Фінляндії вважається в його творчому спадку одним із найплідніших періодів життя, адже на чужині митець відчув «космічну» самотність і свою залежність від любові до Білорусі. Результатом праці за кордоном стало визнання критиками того, що якщо білоруська поезія ХХ ст. починається із «Кургану» Янки Купали і «Нової землі» Якуба Колоса, то ХХІ ст. починається з «Полонезу» та «Ложі для бджоли» Володимира Некляєва.

«Зарах у Білорусі мене ніби й не існує, — із сумом розповідає Некляєв, — адже не запрошують ні на телебачення, ні на радіо, не друкують у газетах. Тебе не помічають, ти ніби і є, і водночас тебе й немає».

Нещодавно вийшли збірки його віршів «Вічний вітер» і «Кін», перекладені на українську Василем Герасим'юком, Павлом Вольвачем і Тарасом Федюком і видані в Україні. А торік із величезними потугами побачили світ на батьківщині поета його книги: збірка «Только верши» та проза «На всяким світі» — своєрідний білоруський космос, де автор роздумує, для чого існує цей світ, чому ми щось робимо так, а не інакше.

Вірші до збірки «Только верши» писав, коли сидів у тюрмі КДБ Білорусі. Там спав на старих латаних-перелатах нарах — ліжку із сіткою. А «попередники» Некляєва по камері (відповідали на них ще й арештанті) у 1937

■ СУСІДИ

«Ніколи в Бога нічого не проси — він і так усе дав»

Чому в Білорусі «забули» про видатного земляка — письменника Володимира Некляєва

Володимир Некляєв.

році), аби було комфортніше спати, замовляли в тюремній бібліотеці книжки, які не читали, а підкладали під матрац. Там Володимир знайшов Мігеля де Сервантеса, Шекспіра, Сократа й інших.

«Україна завжди йшла на пару кроків попереду Білорусі»

Київ був першим великим містом, яке побачив Володимир: після 8-го класу приїхав сюди поступати в географо-розвідувальний технікум. Тут і закохався до безтями... І саме відтоді частина його життя проходить у нашій столиці. «Те, що зараз відбувається в Україні, безпосередньо впливає на Білорусь і визначає її майбутнє, адже так уже історично склалося, що ви завжди йшли на пару кроків попереду від нас, — розмірковує митець. — У вас відбуваються епохальні події, бо за такий короткий проміжок часу ви так повернули свій «корабель» у потрібному напрямку, що, мабуть, й самі ще цього не усвідомлюєте. І незважаючи на всі негаразди (корупція, війна), глобально у вас відбуваються історичні зміни! У Білорусі зараз ситуація подібна на вашу «домайданівську» — відчай від несправдених надій, адже на початку 1990-х здавалося, що ось уже — жадана свобода й справжня незалежна Білорусь, але... раптом за декілька років усе обвалилося! Усе це вплинуло негативно на психологію людей — усі стали малятивними, сумними, тотально залежними від проросійської політики Лукашенка й зневіреними в тому, що ще можна щось змінити».

«Без зайвої скромності скажу, що нормальна спілка письменників Білорусі закінчилася на мені, — усміхається, говорити Некляєв. — Потім почалося царювання Лукашенка. Хоч як це парадоксально, але маю «заслугу» перед білоруським народом: я перший, хто привів Лукашенка на телебачення. А річ у тім, що у 1986 році керівник Держтелерадіо Буравкін попросив мене зробити передачу про Чорнобиль і наслідки аварії для Білорусі».

Тож приїхав у Могилів, який теж постраждав від аварії. Приїшов до першого секретаря обкому Леонова, аби розпитати, хто може фахово розповісти про ситуацію в регіоні. А саме тоді на прийом до партбоса прийшов ні-

ї російська школа!». Ось це і є суть «російської програми» дій стосовно інших народів, яка впроваджується в життя роками і навіть століттями! Наші предки литвини, а білоруси — це штучно придуманий термін, який було введено в наказовому порядку. У нас відбрали історію — перш за все було знищено всі уніатські храми».

Незаперечним є те, що мова — це річ ментальна, вона впливає на характер, свідомість, думки людини, вважає письменник. Але ж чимало хто вважає: «Та яка різниця, якою мовою я до тебе звертаюсь, головне, щоб ти мене зрозумів!». Це велика помилка!

«У селах мова вимирає, та й самі білоруські села також, — констатував Некляєв. — А в містах... Ось нещодавно у Гомелі набирали один-єдиний білоруськомовний клас, то в нього записалося... шість осіб! А за «нормативами» треба хоча б 15 дітей, так цей білоруський клас у Гомелі й не «народився». У Могилеві в аналогічний клас записалася лише одна дівчинка! То про яке життя білоруської мови можна говорити?! На сьогодні можна констатувати, що в Білорусі створилася «міська література», і люди, які в неї прийшли, прийшли не з класичної літературної мови Колоса, Короткевича чи Богдановича, а начитавшись Чорного, Греського. Тобто це вже специфічна «осучаснена» мова. І зараз у білоруської мови перспектива така: культурна еліта буде розмовляти білоруською, а всі інші (9 мільйонів) — ламаною російською...».

■ РОДИННА ІСТОРІЯ

Мала батьківщина Некляєва — село Крева, що на заході Білорусі, яке не оминув католицизм сусідньої Польщі. Мама була набожною, спокійною білоруською жінкою, а батько — вользьким темпераментним росіянином. Він був головою колгоспу й мав наган. От і виростав Некляєв між образами святих і наганом. Ця різниця і відгукнулася в його творчості, зокрема іронії — невластивій білоруській поезії. «Я наполовину росіянин, — каже Володимир Некляєв. — Батько-«волжанин» мав сім'ю, згодом його забрали на війну: дослужився до старшини, а в Австрії був контужений та важко поранений. І його навіть поховали, а родині надіслали похоронку.... Проте він вижив: австрійка, що проходила повз поховання, випадково побачила, що земля ворується, й відкопала... Після війни його викликали і кажуть: «Ти додому не йдеш. Направляємо тебе в Західну Білоруську партію?» Він збентежено у відповіді: «У мене ж сім'я в Росії!» А йому в особовому відділі: «Твої вже отримали похоронку, тож ти вільний від сім'ї!» Так батько й потрапив у Білорусь і завів нову сім'ю».

Виріс маленький Володя під стінами Кревського замку, побудованого на початку XIV ст. литовським князем Гедиміном. «Залишилися теплі спогади з «селянського життя» у дитинстві, а особливо я любив свого діда (по материній лінії). Дід був дуже набожний. У нашому саду на кожній яблуні він робив до тридцяти щеплень. І навесні від розмайття цвіту цих дерев не можна було відвести очі: він годинами біля них стояв і казав: «Володя, дивись яка краса! Ніколи в Бога нічого не проси, бо він і так усе дав!». І у нас дома, коли старші молилися в сільській хаті, то ніколи не просили, а лише дякували Господу. Ці спогади й породили рядки з «Ложе для бджоли»: «Як смерть біліс маті, В казематі не проси, Ані у свого, ні в чужого, Як би ти не бідував, Не проси нічого в Бога, Він і так тобі все дав!».

Валерія ЗАПОЛЬСЬКА

На три останні дні червня гетьманська столиця Батурина перетвориться на фестивальний майданчик. Девізом цьогорічного фестивалю «Шабля», який проходить 28-30 червня, став вислів Івана Мазепи: «Же през шаблю масм право». Він був проголошений 300 років тому, але залишається актуальним дотепер.

Логотип фестивалю оформив відомий український художник із Києва Володимир Таран, що використав стилізований козацький скоропис та палітру червоно-чорних кольорів, яка асоціюється з прапором українських націоналістів та має велике смислове значення. Є і шабля, алітера «ІІІ» виконана у формі тризуба.

Програма фестивалю пропонує безліч активностей, концертів і розваг як для дорослих, так і для дітей. Саме тому відвідати Батурина запрошують сім'ями. До речі, зона проведення фестивалю визначена місцем, де заборонено куріння та вживання алкогольних напоїв.

Упродовж трьох днів проводитимуть екскурсії, під час яких гості зможуть відвідати Цитадель Батурина, Палац Кирила Розумовського й Будинок Генерального суду (будинок Кочубея).

Представлять різноманіття виставок, як-от: майстрів українського традиційного декоративно-прикладного мистецтва, національно-патріотичної літератури, сучасної військової техніки та стрілецького озброєння, світлин війнів учасників бойових дій на сході України та наданих ними експонатів. Для поціновувачів працюватиме літературно-поетична галерея, де відбуватимуться виступи й презентації відомих українських поетів та художників. Кобзарсько-лірницька сцена працюватиме 28-го, а кобзарсько-бардівська — 29 червня.

Любителям видовищ і лицедійств пропонують подивитися вуличну виставу театру української традиції «Дзеркало» «Мазепа Love-Story». Будуть і «Ніч на полонині», і «Сватання на Гончарівці». Вражатиме театр «Корифеї».

Деякі зміни у програму внес-

■ ФЕСТИВАЛЬНИЙ СИНДРОМ

Три дні у гетьманській столиці

Батурина кличе на «Шаблю»

сли непередбачувані обставини. Планувалося, що 29 червня ввечері відбудеться авторська презентація фільму Леоніда Кантера «Міф». Стрічку про Василя Сліпака покажуть, але показ стане вже вішануванням пам'яті не лише загиблого в АТО всесвітньо відомого українського співака, а й талановитого режисера, який пішов у засвіти.

Працюватиме і нічний кінозал, у якому транслюватимуть сучасні українські фільми та класику. Одну ніч організують разом із фестивалем «Відкрита ніч» — Дубль 21 — 2018.

Організатори «Шаблі» підготували потужну музичну програму. Гурт «Тінь Сонця» виступить у п'ятницю. Нагадаємо, їхній пісню «Козаки» було обрано музичною візиткою Національної збірної України з футболу на Євро-2016. Цього літа співатимуть у Батурині й «КоралЛі». Київський гурт «Хорея Козацька» виступатиме на Співочому полі в Кочубеївському парку.

Виступ чернігівського ансамблю пісні і танцю «Сіверські Клейноди» відбудеться в суботу. Оркестр колективу має в репертуарі велику кількість номерів української традиційної музики майже усіх регіонів України, а балетна група у своєму репертуарі налічує велику кількість танців та балетно-хореографічних композицій.

Для багатьох магнітом стане концерт рок-бенду Kozak System, який брав активну участь у подіях Євромайдану і написав неофіційний гімн Української революції «Брат за брата». «Запалюватиме» і гурт української традиційної музики «Варіон».

Другий день фестивалю названий «Візвольні змагання» і буде цікавий для тих, хто має бажання взяти участь у турнірі зі спортивного орієнтування та квесті

Батурина у новому форматі відкриває сторінки своєї історії.

Логотип «Шаблі».

Національний історико-культурний заповідник «Гетьманська столиця». Фото з сайту batyrin-rada.gov.ua.

У Батурині відіграє концерт гурту Kozak System. Фото з мережі «Фейсбуку».

Світлана НАКОНЕЧНА

Два роки тому, презентуючи досить незвичну як для Театру оперети виставу «Любовній одповіді» чоловікові, який сидить у кріслі» за Маркесом, художник керівник Богдан Струтинський зауважив, що мріє про окремий — експериментальний — сценічний майданчик. Нині така сцена у київському театрі на Великій Васильківській уже діє. Для цього було обладнано приміщення на 40 глядацьких місць у підвалному просторі.

Фраза «сцена у підвалі» звучить трохи неоднозначно. А той факт, що вход до зали сусідить із жіночою вбиральнюю, взагалі можна було б назвати блюзністю. Якби не одне «але»: після минулорічного ремонту підвалний простір і, зокрема, туалети в Театрі оперети стали такими, що глядач, зайшовши туди вперше, рот відкриває від здивування: «Вау!».

Право першим здійснити постановку на новій сцені Кіївської оперети отримав Олександр Білоузуб. Він поєднує іпостасі актора, режисера і театрально-художника. Його сценографія — у недавній прем'єрі-мюзиклі «Скрипаль на даху» про Тев'є-молочара. Вистава «Акомпаніатор», прем'єра якої відбулася 16 червня, — це продовження співпраці між театром оперети і режисером Олександром Білоузубом.

В основі вистави — однойменна п'єса французького драматурга Марселя Мітуа у перекладі Яни Іваницької. Головну (і єдину, бо це — моновиста-

■ ПРЕМ'ЄРА

Сховані від проміння прожекторів

Національна оперета продовжує експерименти — відтепер на новій сцені

ва) роль виконує заслужена артистка України Ася Середа-Голдун. Вона грає і в «Любовній одповіді...» Але якщо у виставі за Маркесом героїня свій півтора-радянський емоційний спів адресує чоловікові, котрий немовби присутній на сцені, то «Акомпаніатор» — це, швидше, не монолог, а діалог різних сутностей в одній і тій же людині. Перед глядачем розігривається драма жінки-акомпаніаторки, що багато років працює у мюзик-холі. Як зазначає режисер, «це — п'єса про людей театру, які не стоять в промінні прожекторів».

З іншого боку, тема п'єси — набагато ширша, ніж просто чергова спроба показати глядачеві діякі, зазвичай приховані від стороннього ока, особливості театральної кухні. «Акомпаніатор» — це насамперед спектакль про маленьку людину і її велику душу. Також гостро піднімається тема взаємостосунків між артистом та публікою. «Щоб вас вразити, неодмінно треба когось убити», — у запалі кидає героїня, немовби вибачаючись перед публікою за свою незіркову творчу долю...

Завісідники Оперети знають Асю Середу-Голдун як прекрасну співачку. Втім,

Ася Середа-Голдун.
Фото надане Київською оперетою.

режисер не став експлуатувати її музично-вокальні таланти, натомість прагнув максимально розкрити талант характерної драматичної акториси, який усі по-

вали розвиток Батурина. У 1781-му Батурин став волосним центром і залишився у цьому статусі до 1918 року.

Організатори триденного свята історії та мистецтва — Батурина, міська рада, ОТГ та Національний історико-культурний заповідник «Гетьманська столиця» — запевняють: Батурина Фест «Шабля» стане продовжувачем кращих традицій Козацького свята, але буде концептуально новим. Фест стане щорічним та орієнтованим, у першу чергу, на українську молодь.

мітили ще у «Любовній одповіді». Але якщо та вистава йде на великій сцені, з досить складними декораціями, численним реквізитом і за підтримки «живого» музичного ансамблю, то в «Акомпаніаторі» все відбувається на маленькому сценічному майданчику в кілька квадратних метрів. Актриса «сам на сам» із глядачами, котрі сидять настільки близько, що чують не те що подих, а, здається, навіть серцебиття артистки.

Поява геройні на публіці поставлена досить незвично. Прийдете — побачите.

Загалом, незважаючи на просте оформлення (мінімум декорацій, реквізиту, світла і навіть музики), година моновистави пробігає, як одна мить. Промовляючи монолог, актриса немовби балансує на межі смішного й трагічного. Утім, цього разу слово «баланс» можна вживати не лише в переносному значенні: у виставі є кілька епізодів, що вимагають від акториси неабиякої фізичної форми. Але головне, що тримає глядача в напруži, — це акторська харизма Аси Середи-Голдун. У питанні «вибору кадрів» для свого експерименту режисер влучив просто в десятку.

Експеримент триває. ■

Герман ДУБІНІН

Людина раптово щезла. Розтаснула, як хмаринка. Впала за обрій, як вечірнє сонце. Немає її. Але після загадкового зникнення Людини залишилася велика чорна діра. Тож таємничо мовчазний простір, який зберігає контури Людини, — до речі, аж занадто гротескні, — починають заповнювати легенди. Світлі. Темні. Природа не терпить порожнечі.

Дірок у Його душі було незміряно

Якщо когось зараз роздратувало написання слова «людина» з великої літери, що викликає блюзінську асоціацію з Євангелієм, то так само муляє в романі Валентина Терлецького загадка про Зниклого винятково словом «Він», яке заміннос ім'я. «Ні, не жилець Він був на цьому світі. Не жилець. Це одразу кидалося в очі всім, хто був поруч. Це бачили і відчували всі ми. Просто душу Він мав настільки прозору і тонку, що вона рвалася скрізь, де тільки можна — то в одному місці, то в іншому. І дірок у Його душі було незміряно».

Така форма слова виявляється виправданою в контексті всього сюжету, але розуміш ще лише близче до фіналу.

Отже, в каламутний ставок океан легенд про «Ньюго» чим-дуж пірнає журналіст, котро-му надзвичайно цікаво відтворити історію Зниклого. Удар, сплеск, вуха заклало... Порснули вгору бризки, наче кришталеві буси розсидалися... В усі боки побігли ритмічні хвильки. Гротескні контури загойдалися... стаючи ще карикатурнішими. Чи, може, ще міфологічнішими? Міф, як і карикатура, завжди спрошує та гіперболізує.

«Він нікого й нічого не боявся, і це було дійсно страшно. Насправді, Його було дуже важко вивести із себе, але коли це ставалося — тоді всім навколо було мало місця. Він ставав лютим, наче ведмідем, якого розбуркали посеред зимової сплячки. Він ставав некерованним і небезпечним, як ураган. У такому стані Він міг розтрощити щось, побити когось, не зважаючи на посади і авторитети, і взагалі — тоді краще було не потрапляти Йому під руку. Але до такого стану Його ще потрібно було довести — це вже треба було постаратися від душі. А так Він, зазвичай, і муху не міг образити...»

Реалізм

«Химерний реалізм». Так характеризує жанр свого роману автор. Дійсно реалізм. Події просякнуті деталями, іноді зовсім дрібними (в редакції загубився аркуш із повітряною інформацією — у нервовій метушні знайшовся під комп'ютером), і такі професійні подробиці відзначані читачами, котрі мають відношення до медійної кухні, та цікаві, навіть екзотичні, для тих, хто від цього далекий. «...журналісти їхнього видання, які, в принципі, ніколи не вирізнялися трепетним ставленням до дисципліни, вже давно використовували цю «відмазку» — в разі чого, всі вони говорили, що їздили на інтерв'ю чи кудись там іще по роботі, але попередти про це керівництво звечора просто забули. Це ставалося доволі часто, і Сашапаш (прізвисько головного редакто-

■ КНИЖКОВА ШАФА

Химерний реалізм

Рецензія на роман Валентина Терлецького «В.І.Н.»

ра. — Г. Д.), звичайно, здогадувався про їхні хитрощі, але нічого проти такого аргументу вдійти не міг».

Утім увесь цей реалізм аж занадто химерний... Надмірно.

Ритм тексту та стиль викладу загалом відповідає формі роману. Проте, якщо заглибітися, відчуваєш, що тканина оповіді тонша, ніж здавалося з інтригуючого початку сюжету, й переплетена не так, як очікує поціновувач традиційної прози.

Повернімося до нашого дослідника. Він усе глибше занурюється у барабисту, параноїдальну каламуту... З'являються численні друзі Зниклого та жінки, які в різних періодах були поруч із ним. Але їхні розповіді неприродно розлогі, пафосні, причесані («як по писаному»), а емоції комічно перебільшені. З такими інтонаціями, так досягнало й довго говорять герої «Одіссеї» чи «Махабхарати». Деяким пасажам міг би позаздрити сам Псаломопівець. «Отже, ви Його порівнююте із сонcem? Це вже схоже на якийсь культ!» Іноді здається, що читаєш не сучасний роман, а піфагорійський «Гімн Сонцю». Щось на кшталт «Золотобліскучий титан, світоч просторих небес; невтомний, чие обличчя всім живим дарує наслоду; праворуч — рождаєш світанок, ліворуч — ти батько ночей!». Звісно, не буквально, а за сутью того, що говорять персонажі.

Справжніх друзів — одиниці

«Друзів у Ньюго було ціле море, океан! Принаймні вони самі себе так називали, та й Він про це не один раз говорив. Але хіба всі вони були справжніми друзями? Я думаю, що ні. Справжніх друзів у Ньюго були одиниці. Насмілюся стверджувати, що я був серед них. Але от що цікаво: начебто Він легко сходився з людьми, вмів вислуховувати їхні біди, комусь там допомагав, і таке інше. Але мені завжди здавалося, що Він усетаки тримав усіх людей на певній відстані, в тому числі і нас — своїх найближчих друзів. Було в нашому спілкуванні щось таке, що змушувало думати, ніби Він не до кінця відкриває перед нами свою душу. Точніше, Він нікого туди не впускатиме, повністю. Звичайно, Він завжди був з нами щирим, повсякчас говорив лише правду, зокрема мені Він часто вливав свої сумніви та проблеми, ділився радістю і печаллю, кілька разів я навіть бачив Його слози. Але... Залишалося враження, що якусь деяницю своєї душі Він усе-таки ховає від нас. Не те щоб Він щось приховував чи не договорював — просто іноді Він мовчав про щось більше, ніж показував нам».

Особливо дивує, що журналіста напевне все це влаштовує. Наголосимо, журналіста-розслідувача, а розслідування — один із найскладніших жанрів у журналістиці, який вимагає дисципліні думки та високого фаху. Натомість наш герой

Valentin Terlezky.

здебільшого вдовольняється узагальненими, хоча і яскравими, красномовними характеристиками Зниклого, замість того, щоб вимагати від свідків не проповідей, словословів або прокльонів, а конкретних епізодів із життя цієї Людини. Зрілій чоловік, професійний, досвідчений інтерв'юер виглядає юним адептом якогось розмитого «віровчення», який з роззвідним ротом слухає романтичні серенади та епічні філіппіки...

«Я хочу вас розпитати, яким Він був, і особливо наше видання цікавить, як Він провів останні місяці, перед тим... як це сталося».

«Я провів? А отак!» — раптом витягнув з рота цигарку бородатий здоровань у білому светрі і вказав рукою на стіл з пляшкою горілки посередині.

«Шо ви маєте на увазі?»

«Та бухав Він, от як міз тобою зараз, щодня. По-чорному. А що Йому ще було робити? Чи думав, що Він тут працював по-справжньому?» — знову розсмія вся невеличкий лісий чоловічок у всьому чорному, якого чомусь всі називали Лоло.

«Ну, гаразд... Але ж не тільки це?» — обережно поцікавився Шульц.

вався! Просто супер! Йому не було рівних у цьому! — гигантнула повненька блондинка з незвичайно пухкими, пофарбованими яскраво-червоною помадою губами...

«...Він був справжнім негідником у цьому питанні. Я маю на увазі Його стосунки з жінками. Іх Він мав безліч, це я знаю напевно. Він і сам мені про це якоюсь по п'яні розповідав. Він шалено любив жінок, і вони, треба визнати, відповідали Йому взаємністю. Варто Йому було домовитись про секс із якоюсь дівкою — а це Він умів робити просто на вулиці, з будь-якою незнайомкою, мав Він такий талант — і вона вже готова була іхати до Ньюго. А Він вже хотів наступне тіло, Він його бажав і ковтав поглядом. Розумієте? Ще цю «бабу» лише підчепив, лише тільки домовлявся з нею про це, а вже хотів наступну! Він був справжнім мисливцем на жінок. Секс — це був Його Бог, Його сутність, Його сенс життя. І хай хто-небудь мені заперечить!»

Нетутешнє створіння

«...Отже, ні для кого не було секретом, що Він мав певні містичні якості, які інколи не піддавалися простому розумінню звичайних обивателів, що повсякчас оточували Його і ніколи не розуміли Його святу душу!» — при цих словах жінка навіть підвіщила голос, але за мить заспокоїлася. — «Він був повністю нетутешнім створінням, тому Його ніхто тут не розумів. Він намагався сказати людям щось таке, що від них постійно вислизало, що було для них нез'ясованим, незрозумілим, але вони не чули Його. Він лише почитайте Його вірші, і вам багато чого відкриється, якщо ви, звісно, маєте здатність читати між рядків і бачити те, що криється від звичайних смертних...»

Навіть детективні елементи, які з самого початку роблять сюжет особливо захопливим, з рухом подій перетворюються на примхливі езотеричні візерунки.

Надмірно гіперболізованим і відверто язичницьким виглядає фінал книги. Хоча, визнаємо, містична Людина, яка примудряється перевівати одночасно і в сутінках за кадром, і на сцені під софитами, дарує читачеві непередбачувані повороти сюжету. Так само несподіваним є завершення епічної оповіді, від якого по шкірі бігають навіть мурахи, а терміти.

Власне, відчуваєшся, що автор саме так і задумав. Але в такому разі він створив поему, оду, баладу, а не традиційний роман. Вітаємо! Близькуча перемога поета над романістом!

Коли перегортаєш останню сторінку книжки, виникає химерне відчуття... Ніби після важкого сну... живого, яскравого, реалістичного, але сновидіння. І навіть трохи лячно. Як завжди буває, коли прокидаєшся й згадуєш, що уві сні все здавалося тобі беззаперечно реальним, і ти не усвідомлював, що то є сон.

Тетяна ЗІНЧЕНКО

Харчування має бути і здоровим. Чимдалі популярнішими стають напрями і в медицині, у спорті, і в кулінарії, які спрямовані саме на здорове харчування. Абревіатура ЗСЖ (здоровий спосіб життя) нехай і бентежить наші звичні слух і зір, а також трохи загрожує харчовим звичкам, та все ж стрімко приживася у родинах. Стрункість, гарна шкіра, зміцнене здоров'я — основні результати цієї «бенетеги». Тому є сенс і нам почати рубрику здорового способу життя, в якій будуть рецепти винятково з корисних інгредієнтів і в збалансованих пропорціях. Головне — знати, що це будуть дуже смачні страви, які запросто конкурують зі звичним і зазвичай виграють ще й у смаку. І ми не будемо зловживати словом «дієта» — не буде в цьому особливої потреби. Трохи часу, який піде на їх приготування, — це наша інвестиція у здоров'я.

Наталя Тарапата, засновник і тренер ініціативи з екології харчування, фуд-тренер, нутриціолог. Багато кому давно вже притали до смаку її рецепти, які вона регулярно пропонує в передачі «Кулінарні витребеньки» на телеканалі «Нова Волинь», а також поради, зрештою мотивація до здорового способу життя, який можна втілювати справді з приемністю.

«Літо — ідеальна пора для здорового і збалансованого харчування, — каже Наталя Тарапата. — З тим різноманіттям сезонних овочів, трав, ягід та фруктів можна легко відмовитись від обробленої промислової їжі на користь натуральної. Зокрема, сезонна випічка та коктейлі може бути корисною, питання завжди у інгредієнтах та порціях».

Оскільки літо просто вибухнуло врожаями ягід, причому майже всіх і майже одночасно, не пекті пироги буде, як мінімум, нелогічно. Ягідні пироги — що може бути смачнішим улітку? Може, щось і є, але, приміром, особисто для мене випічка з ягодами — те, за що я люблю літо найбільше.

Наталя розповідає, як пекті смачні пироги, які й фігуру не зашкодять, і будуть корисними для здоров'я. Почати, переконана нутриціолог, потрібно з борошна.

«Борошно для випічки краще брати цільнозернове як більш здорову альтернативу, — каже вона. — Можливо, готовий виріб вийде не такий досконалій на вигляд та матиме незвичний смак, проте з таким рецептом продукт міститиме більше необхідних організму нутрієнтів та матиме оздоровчу дію на нервову, серцево-судинну системи та ЖКТ. Найкорисніші компоненти зерна — вітаміни групи В, клітковина, кальцій, залізо, магній та інші — містяться саме в оболонці, яку при виробництві борошна вищого сорту видаляють».

Далі фуд-тренер наголошує на нездоровій звичці цукрити те, що найчастіше цього і не вимагає. «Цукор, — каже Наталя Тарапата, — викликає залежність, пригнічує імунітет, виснажує підшлункову, серце та нирки, порушує гормональ-

■ МАЙСТЕР-КЛАС

З літа — по ягоді

Як готувати чорничний пиріг, полуничний чізкейк і морозиво з багатьма сюрпризами

ний баланс, провокує передчасне старіння організму, зменшує вміст корисних мінералів в організмі, запускає низку запальніх процесів. Окрему загрозу цукор несе дітям. Дитяча залежність від цукрів може перерости у патологічну, привести до порушення харчової поведінки, схильності до хімічних смакових стимуляторів та нахору звойою ваги».

Солодко випічку роблять ягоди, фрукти, сухофрукти. Наталя пропонує спекти і дітям, і собі чорничний цільнозерновий пиріг. Я і від себе раджу — спечіть це обов'язково! Я свій не встигла сфотографувати, хіба лиши крихти, які зрештою мені дісталися.

«Джерелами солодкого смаку в даному рецепти є фініки, банани та чорниця, — коментує свій авторський кулінарний шедевр Наталя. — Остання є також джерелом корисних для організму мінералів магнію, калію, заліза, фосфору, міді, цинку, вітамінів С та групи В. Чорниця чинить антиоксидантну та антизапальну дію, підкріплює імунну систему. А регулярне її вживання в раціоні знижує ризик розвитку цукрового діабету, який останнім часом дуже помолодішив».

Чорничний цільнозерновий пиріг

Інгредієнти: стакан нежирного кефіру, 3 яйця, сода, 1,5 стакана цільнозернового борошна, 180 г нежирного кисломолочного сиру, 300 г чорниці, 2 банани, 150 г гречких горіхів, 100 г фініків (вимочити!), 100 г чорного шоколаду (з якістю відсортком вмісту какао).

Тісто. Збити в блендері яйця до утворення повітряної маси, додати кефір і соду, 30 г подрібнених фініків, борошно. Розмішувати обережно.

Горіхова начинка. Подрібнити блендером банан, решту фініків без кісточок та горіхів. Можна додати трохи чорного шоколаду для контрастності кольору прошарку.

Чорничний мус. Збити в блендері сир, 200 г чорниць та банан.

Половину тіста вилити в форму. Викласти зверху горіхову начинку. На ній розмістити чорничний мус. Накрити рештою тіста. Запікати при 180 градусах 45 хвилин. На гарячий пиріг викласти подрібнений шоколад, решту чорниці, прикрасити м'ятою.

Ну і цифри для тих, хто цікавиться. Вихід готового продукту: 1 тис. 500 г.

На 100 г: білків 12, жирів 15, вуглеводів 30, ккал 250.

Чорничний пиріг.
Фото Наталя ТАРАПАТИ.

Полуничний чізкейк

Полуниці Наталя радить їсти, як, утім, усі ягоди, свіжими, щоб усі мікронутрієнти оптимально засвоїлися організмом. Тому і десерти пропонує готувати без термообробки. «Навіть борошна не хочеться, — каже вона, — у зв'язку з чим ділюється не лише красивим, а й імуноміціювальним та омоложувальним рецептом».

Інгредієнти: 3 банани, 500 г полуниці, 100 г вівсянки пластівців, 100 г фініків без кісточок (попередньо вимочити!), 100 г гречких горіхів, 100 г кеш'ю (попередньо вимочити!), 250 г нежирного кисломолочного сиру, авокадо.

Тісто: Збити в блендері вівсяні пластівці, фініки, третину кеш'ю, половину гречких горіхів, банан. Додати решту гречких горіхів, подрібнених крупніше. Тістом вистилаємо дно форми і відправляемо в морозилку.

Сирний шар: Збити в блендері половину авокадо, банан, третину кеш'ю, сир. Викладаємо на тісто — і знову в морозилку.

Полуничний шар: збиваємо в блендері полуницю, другу половину авокадо, банан, третину кеш'ю. Виливаємо на сирний шар — і в мороз на пару годин.

Готовий продукт можна прикрасити м'ятою та ягодами.

Вихід: 1 тис. 700 г, на 100 г продукту білків 6,4, жирів 7,4, вуглеводів 17,4, ккал: 163,2.

Такий торти (якщо не весь одразу) дуже корисний і дорослим, і дітям.

Нутриціолог для переконливості наводить наукові аргументи корисності обраних інгредієнтів. Так, полуниця містить залишок, необхідне для якісного кровотворення (особливо актуально для людей з

Наталя Тарапата.
Фото з власного архіву.

анемією).

У полуниці міститься кальцій (зміцнення скелету) та калій (покращення нервових імпульсів та роботи серцевого м'яза). Міститься славнозвісний вітамін С — основа краси та імунітету. Магній також є в цій ягоді (регенерація тканин). Мідь (укріплення волосся та нігтів).

І в полуниці, і в банані присутні пектини, які абсорбує та виводять токсичні речовини.

Авокадо — джерело цінних поліненасичених жирних кислот. Позитивно впливає на весь організм у цілому і є одним із продуктів-лідерів в уповільненні процесів старіння в організмі. Знижує ризик серцево-судинних захворювань, покращує водно-сольовий обмін в організмі, процеси травлення, нормалізує тиск. Горіхи — джерела рослинної омега-3 та вітаміну Е.

Наталя переконана в тому, що морозиво може бути дуже корисним. І не тому, що охолоджує в спеку, і навіть не тому, що дуже смачне, а тому, що містить у собі дуже багато корисних інгредієнтів.

Морозиво «Ягідний щербет»

Інгредієнти: вівсяні пластівці — 50 г, насіння льону — 10 г, гречкий горіх — 10 г, банани — 2 шт., полуниця і чорниця — по 200 г.

Збити в блендері банани з ягодами в рідку масу. Окремо збити пластівці з насінням льону в порошок. Об'єднати обидві маси. Ввести подрібнений горіх.

Розлити по формах, відправити в морозилку на годину-другу — і корисне морозиво готове!

Вихід готового продукту: 770 г. На 100 г такого морозива: білків 2,2, жирів 1,8, вуглеводів 15,6, ккал 88,6.

«Експериментуйте — з їжою і не тільки. Варіацій завжди безліч! — каже Наталя. — Важливим моментом навіть із корисною їжію є дотримання помірних норм та порцій, не переїдати, надавати перевагу сирій рослинній їжі та дружити зі спортом, який вам до душі!».

Тетяна ЗІНЧЕНКО

■ ВЛАСНИЙ ДОСВІД

Легкі калорії

Черкащенка Інна Сотніченко радить страви з кабачків

Кабачки помити під проточного водою, обсушити і нарізати узводж дуже тонкими смужками (якористуючи спеціальним ножем для овочів). Середину з насінням не використовувати.

Склади в глибокий посуд. Приготувати маринад. У посудині з'єднати олію, часник, пропущений через прес, мед, сіль, оцет і перець. Перемішати.

Кабачки залити маринадом і додати дрібно нарізаний кріп. Ретельно перемішати. Прибрати в холдинговий пакет на кілька годин. Можна хрумкоти!

А ще Ірина Сотніченко пропонує приготувати смачний, ніжний та дуже простий у приготуванні кабачковий пиріг з фрикадельками. Зверху золотиста, хрустка сирна скоринка, всередині — м'яка структура. Плюс фрикадельки з пряними травами.

Нам потрібно: кабачки (середнього розміру) — 2-3 штуки, 2 яйця, 180-200 г борошна, 1,5 чайної ложки солі, чайна ложка розпушувача, 300-400 г фаршу, цибулина, спеції (італійські чи провансські трави), 150-200 г твердого сиру і сухарі паніруючі

Мариновані кабачки.
Фото Ірини СОТНІЧЕНКО.

валіні (для присипки).

Попередньо готуємо фарш (я роблю з курятим, але можна взяти, який вам більше до смаку). Перемілюємо їх разом з цибулею в блендері (або м'ясорубці), додаємо сіль та перець за смаком та італійські трави. Формуємо фрикадельки розміром трохи більше

за волоський горіх.

Молоді кабачки старанно миємо під проточного водою, чистимо та тримо на середній (моркяній) терпіті, злегка віджимаємо (чим більше рідини залишилось — тим соковитіший буде пиріг). Додаємо яйця, сіль та розпушувач, добре вимішуюмо, поступово додаємо

бородино (може піти більше чи менше, все залежить від якості борошна та соковитості кабачків). Тісто за текстурою має нагадувати масу для оладок. Сир тримо, частину залишаємо, щоб притрусити, інший додаємо у тісто.

Форму для запікання змащуюмо маслом та присипаємо сухарями. Викладаємо наше кабачкове тісто. Викладаємо фрикадельки, злегка занурюючи в тісто. Притрушуємо все рештою сиру.

Ставимо пиріг у попередньо розігріту до 180 градусів духовку, випікаємо близько 50-60 хвилин (орієнтуємося на свою духовку). Якщо не бажаєте занадто рум'яної скоринки, то після 30 хвилин запікання верх крабче прикрити фольгою. Я люблю дуже рум'яну.

Простий кабачковий пиріг із фрикадельками готовий.

СПОРТ

Олександр Красюк
генеральний директор «К2 Промоушн Юкрейн»

УКРАЇНА МОЛОДА | 15
СЕРЕДА, 20 ЧЕРВНЯ 2018

Григорій ХАТА

Не секрет, що професіональний бокс — це майданчик для залобляння великих грошей. Приємні, зірковий і непереможний американський боксер Флойд Мейвезер за один лише бій із Корнором Макгрегором отримав у 2017 році грошей більше (285 мільйонів доларів), ніж двоє найкращих футболістів сучасності — Ліонель Мессі та Кріштіану Роналду, чий сумарний фінансовий доробок за минулій рік склав 219 мільйонів.

Вітчизняний «панчер»-важковаговик Олександр Усик також рухається професіональною кар'єрою без поразок, утім тієї слави та популярності, котру нині мають живі легенди боксу, ще не здобув. Водночас перемога у фіналі прем'єрного розіграшу Всесвітньої боксерської суперсерії, в якому на кону під час його протистояння з росіянином Муратом Гассієвим стоятимуть чотири чемпіонські титули, Кубок Мухаммеда Алі та 10 мільйонів доларів, суттєво підніміть його рейтинг в очах боксерського світу.

Після довгих перемовин, які ледь не зайшли в глухий кут, керівництво WBSS оголосило, що довгоочікувана українсько-російська дуель відбудеться 21 липня в московському спорткомплексі «Олімпійський».

Загалом свої стосунки володар чемпіонських поясів WBO та WBC Усик та чемпіон світу за версіями IBF і WBA росіянин Мурат Гассіев уже мали визначити 12 травня в Саудівській Аравії, але начебто через травму українського боксера в рані-

■ БОКС

До Москви — по перемогу

За титул абсолютного чемпіона світу Олександру Усiku доведеться боксувати на території суперника

ште запланований термін їхнє побачення не відбулося. Далі ж між промоутерськими командами опонентів розгорялася заекла боротьба за визначення нового місця та часу проведення об'єднавчого бою. Вступивши, так би мовити, в переговорний клінч, сторони навіть зірвали організовану керівництвом WBSS наприкінці травня в Лондоні прес-конференцію, де планувався анонс нової дати та локації зустрічі Усика та Гассієва.

Російська сторона з усієї міці наполягала на тому, що фінал WBSS має пройти в Росії. Натомість команда Усика переконувала, що задля забезпечення рівних умов для суперників дуель має відбутися на нейтральній території. «Ні, звісно, бій може пройти в Росії, але без Усика», — говорив у момент запеклих перемовин український боксер. Не виключено, що свою роль у подібній риториці вітчизняно-

Олександр Усик активно готується до фіналу WBSS проти росіянина Мурата Гассієва.
Фото з сайту telegraf.com.ua.

го боксера з Криму відіграв на-
каз міністра спорту Ігоря Жданова про заборону виступів укraiнських спортсменів у Росії.

Але чим довше затягувалася дискусія, тим частіше звучали повідомлення про реальну можливість організації фіналу без участі Усика, замінити которого вже готовувався його суперник по півфіналу WBSS латвієць Майріс Бriedis.

Зрештою, за кілька днів до офіційного оголошення місця

фінального двобою Усик заявив, що готовий вийти в ринг навіть в Антарктиді, а розмови про скасування фіналу — брехня. У його ж промоутерській команді візналися, що можливостей (у першу чергу фінансових) на рівних опонувати російській стороні не мають.

«У мене є два чемпіонські пояси, ю у Мурата їх також два. Мені потрібен цей бій, мені потрібні ці пояси. І я готовий їхати в будь-яку точку планети», — на-

голосив Олександр.

А генеральний директор «К2 Промоушн Юкрейн» та водночас промоутер Усика Олександр Красюк додав: «Нашому чемпіону знову доведеться боксувати на території суперника, як це було в 1/4 фіналу і півфіналі WBSS. Для Сашка це найголовніший бій у його кар'єрі, адже на кону — статус абсолютного чемпіона світу і кубок Мухаммеда Алі. Олександр поїде до Москви, щоб перемогти». ■

Григорій ХАТА

■ «МУНДІАЛЬ»

Командні принципи

Екс-форвард «Дніпра» втратив місце у збірній Хорватії через відмову вийти на заміну

Однією з причин нічийного результату бразильців на старті ЧС-2018 назвали футбольний «егоїзм» лідера «пентакампіонів» Неймара.

Фото з сайту www.dfb.de.

Звісно, рівень збірних (особливо це стосується європейських національних команд) поступово вирівнюється, й участь у чвертьфіналі ЧЕ-2016 збірна Ісландії, котра до недавнього часу наявіть у середняках європейського футболу не ходила, тому підтвердження.

Утім картина, коли практично всі фаворити «мундіалю»-2018 на його старті опинилися «у заїзді», сприймається доволі цікаво. Приміром, бразильці не виграли свій перший поєдинок на ЧС уперше з 1978 року. А збірна Німеччини перед тим, як зазнала першої у своїй історії поразки від мексиканців, розпочинала «мундіаль» із невдачі в далекому 1982 році. Без сумніву, що чинні чемпіони світу, љ Неймар та К^o прагнутьимуть виправити турнірну ситуацію, але для цього в грі двох найтитулованіших збірних планети, котрі сумарно виграли дів'ять Кубків світу, мають відбутися принципові зміни. Наставник «бундестім» Йоахім Льов

пообіцяв зробити швидкі висновки з поразки. «Пентакампіони» ж мусять переконати свого лідера Неймара, котрого після нічийного поєдинку зі швейцарцями назвали егоїстом, що футбол, перш за все, — це командна гра.

У кількох поєдинках першого

коло, коли, скажімо, португалці здобули нічию в пренеїському «дербі», а англійці виправали перемогу у Тунісі, вирішальними для підсумкового результату цих матчів були бомбардирські здібності капітанів наполегливих збірних — Кріштіану Роналду та Гаррі

Кейна, відповідно.

Утім далеко не факт, що на плечах одного, хоча й зіркового, футболіста згаданим (й не згаданим) колективам удастся успішно подолати значну частину турнірної дистанції ЧС-2018. Загалом у національних на високий

■ ТАБЛО

Чемпіонат світу. 1-й тур. Група F. Швеція — Південна Корея — 1:0. Група G. Бельгія — Панама — 3:0. Туніс — Англія — 1:2.

результат командах дуже приємно ставляться до підтримання належної атмосфери всередині колективу. Приміром, головний тренер збірної Хорватії Златко Далич дуже гостро відреагував на неналежний вчинок свого підопічного в матчі проти Нігерії. Після того, як екс-форвард «Дніпра» та повпред «Мілану» у складі «карпатих» Нікола Калінич відмовився виходити на заміну в стартовій грі «мундіалю», очільник хорватів виключив опального футболіста зі складу й відправив його додому.

Беззаперечне слідування принципам і догмам на ЧС у Росії продемонстрував і воротар збірної Спінту Мохамед Ель-Шенаві, який після поєдинку «фараонів» проти Уругваю відмовився від призу «кращому гравцю матчу» через те, що спонсором церемонії вручення був виробник алкогольної продукції. А іслам, як відомо, не дозволяє Ель-Шенаві вживати алкоголь.

■ ХРОНІКА

Плавання

Вітчизняний спринтер Андрій Головов триумфував і на третьому етапі серії «Маре Ноstrum», вигравши улюблений дистанцію 50 метрів батерфлем із часом 22,53 сек. За словами плавця з Дніпра, йому не вистачило однієї мілі, аби оновити рекорд світу.

